

MAGYAR CSERKÉSZ

XV. évf. 5. szám. 1934 március 1.

Szerkeszti: dr. Koszterszitz József.

Áa 50 fillér.

MEGHÍVÓ

a Magyar Cserkészszövetség 1934 április hó 22-én (vasárnap) délelőtt fél 11 órakor a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében (Budapest, V., Ferenc József-tér) tartandó

RENDES ORSZÁGOS KÖZGYŰLÉSÉRE.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Főtisztviselői jelentések.
3. 1923—33. évekről szóló zárószámadások.
4. Felmentvény felett való határozat.

5. Költségvetés az 1935—36. évre.
6. Választások.
7. Indítványok.*

PAPP ANTAL s. k.,
országos elnök.

Választás útján betöltendő 6—8 országos társelnöki tisztség, az összes főtisztviselői tisztségek (négy esztendőre) és választandó 30 tagú országos intézőbizottság, valamint számvizsgálóbizottság (két esztendőre).

A közgyűlésen az alapszabályok 7. és 11. §§-ai értelmében minden igazolt szervezőtestület annyi szavazattal jelenhetik meg, ahány raj után a tagdíjat befizette. Három évnél fiatalabb csapat szervezőtestülete csak egy kiküldöttel, illetőleg szavazattal szerepelhet. Egy-egy személy legfeljebb 10 szavazatot gyakorolhat. A kiküldöttek a szervezőtestület elnökének aláírásával és pecsétjével ellátott igazolójegyet kell, hogy magukkal hozzanak (igazolás reggel 9 órától).

* Indítványok a közgyűlést megelőzően legalább négy héttel az Elnökség címére írásban nyújtandók be.

A G. H. újból tavaszi szövetakciót indít.

Ezzel mindenkinek módot akar adni, hogy tavaszi ruhaszövet szükségletét olcsón beszeresse. — Uj és modern szövetminták állnak rendelkezésre, melyek a legkényesebb ízlést is kielégítik. — Győződjön meg és kérjen mintakollekciót. Mindenkinek szívesen áll rendelkezésére a hivatalos órák alatt

a GAZDASÁGI HIVATAL.

ENRILO-nak

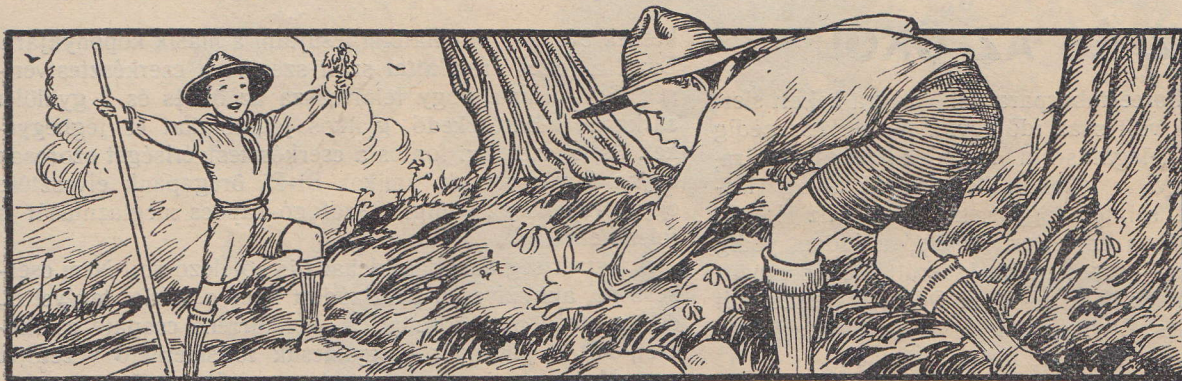
a kitűnő szomjcsillapítónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital, mely különösen hosszabb túráknál nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja

a **FRANCK HENRIK FIAI RT.**
nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáralban.

Budapest,
1934
március
1.
XV. évf.
5. sz.

MAGYAR CSERKÉSZ

a lilimos ifjúság lapja

Budapest, 1934 március 1. XV. évf 5. sz.

Motto: A cserkész minden cserkészt testvérének tekint!

NAGYBETEG AZ ÉDESAPÁNK

Lord Baden Powell of Gilwell, a világ főcserkésze hetek óta súlyos betegen fekszik. Lélekzetét visszafojtva lesi őt világrész a betegágya mellől érkező híreket. Kétmillió cserkészfiú imádkozik érte.

Amikor a gödöllői Jamboreeről távozóban feléje lengettük az árvalányhajas kalapokat, emlékeztek, úgy-e: elszorult a szívünk. Hej, édes öregapánk, meglátunk-e még egyszer itt minálunk? S amíg a lassan kigördülő vonat ablakából utójára reánk mosolygott és tisztelgésre emelte a kezét, az ő szeme is elfátyolosodott: Látok-e még egyszer Világjamboreet?

Isten kezében az életünk. Minden ember hivatással, küldetéssel jön a földre s amíg azt be nem fejezte, el nem mehet innen. Ki tudja, a párnapos élet után eltávozott csecsemőnek mi volt a küldetése? Vagy a fiatalon meghalt kisfiúnak hol kellett egy szívét jóságra simogatnia, kinek az életébe mosolygást lopnia? A nyomorékon évekig tengődő gyermek vajjon milyen kérges férfiszívben kellett hogy felkeltse a bűnbánat megtörő erejét?... S az én hivatásom, vajjon micsoda? Legtöbb ember él, dolgozik, gyúrja a hónapokat és éveket s teljesíti a küldetését anélkül, hogy felismerné azt. Vajjon rám mi vár? Hol vannak, mikor fognak eljönni az emberek, akiknek én hozok valamit? Mikor teljesedik be a küldetésem és hív magához mindenk Ura, az örök életre?

Isten kezében az életünk. Minden ember hivatással, küldetéssel jön a földre. Milliók jönnek névtelen, kicsi küldetéssel; — néhányan történelmi, nagy feladatra hivatottak.

Lord Baden Powell világtörténelmi küldetéssel jött. Fel kellett fedeznie a Fiút és amikor azt megtalálta, meg kellett csinálnia számára a legigazibb életformát, amely szép

is, erős is, tetszik is és amellet igazibb, keményebb vágású férfit csinál belőle. És az angol birodalmi hadsereg tisztje, míg szívvel-lélekkel szolgálta hazáját és sietett előre az évek országútján, egyszerre, maga sem tudta, hogyan, rátalált a fiúra; aztán, maga sem tudta, hogyan, megszerette, hozzáhajolt, felölelte; végül, maga sem tudta, hogyan, megcsinálta számára a cserkészzetet. Nem sejtette, hogy történelmi, nagy dolgot csinált és a Gondviselés eléje szabta küldetését teljesíti; ő csak szerette a fiút és ezt a szeretetét átsugározta másokba is, akik vele együtt lehajoltak a fiú sorsa fölé. És lett a cserkészzetből világmozgalom, amely elmélyítette a 20. század pedagógiáját, felfrissítette férfinemzedékét, nevelt egy újabb, erősebb generációt és ezzel új vágányra lendítette az eljövendő évtizedek történelmét. Mert a történelem iránya attól függ, milyenek azok az emberek, akik csinálják. A jövő évtizedek történelmét világszerte a Baden Powell nevelte új-férfiak csinálják majd.

Elvégezte küldetését és most már ráér megöregedni, ráér betegeskedni, ráér a közelgő halálra gondolni. És míg ő a betegágyon az élet harcát vívja: öreg ember harcát pár évért, hetekért, napokért, ugyanakkor szerte a világon templomokban, dómokban, kápolnáknban, imaházakban, pagodákban, vagy pogány áldozóhelyeken a szabad ég alatt kétmillió fiú és férfi imádkozva emeli lelkét az egy Isten felé: Uram, ha úgy tetszik neked, hagyd még itt egy kicsit az édesapánkat!

Én nem tudom, mit fog akarni az Ur. De azt tudom, hogy ilyen végért, ilyen ima-kisérétért érdemes élni.

Koszter atya.

Jöjj, március!

Téli reggel. Gyalogútra a szél zúzmarát szítál.
Hallgat minden, de én hallom, hogy a mély csend muzsikál.
Im a szellő táncütemben halkán ágat integet,
bár rigó sem fuvolázik tiszta, pompás kvinteket.
Lustálkodik a fenyő is, a hóbunda ráborul
melegítő, álmothozó, dédelgető sátorul.
A paták sem duruzsol most andalító éneket,

egy borókán cinke pityeg: aszott bogyót kéreget.
Csitt! Egy akkord pattan innen és felzúg egy dallam ott,
s együtt fújja minden bokor, minden fa a dallamot.
Halk a kezdet, de azután felsüvölt az ősi juss:
Elég volt a tespedésből! Jöjj Élet! Jöjj Március!

Arokszállásy Zoltán.

A KÉZ ÉS AZ ÖKÖL

Valamiért a jamboree-táborparancsnokságra kellett sietnem. Az út hosszú volt s az idő rövid. A cserkész pedig pontos. Elöttem a „delegátus-híd“ meredek lépcsője. Hajrá, neki, kettésével fogva a fokokat. Két osztrák „öreg“ látván iparkodásomat, szintén usgyi neki! Hála a tíz lépcsőnyi előnyömnek, mégis én lettem az első a hídon, pedig ők ketten voltak és — mint utóbb kiderült, ketten együtt is fiatalabbak, mint én. Egy félévvel. Odafönt persze volt szuszogás és nevetés. Egymásba karolva siettünk a közös cél felé... Azelőtt s azután sose láttuk egymást.

Aranyos-turbános hindut autogrammért ostromol az izléstelen csöcselék. Erélyesen szétszórom a kullancsokat s a kiszabadított áldozat mosolyogva nyujt kezet. Egymás szavát nem értjük, de a kéz testvér keze.

Este tíz óra után vacsoráznom kell. Hiába, anélkül nem superál a szerkezet! Tiroli vezetők jönnek. Letelepdednek, nézik az étlapot. Nagykomolyan tárgyalnak. Egyszerre fölkerkednek, nevetve áttelepdednek az asztalomhoz. „Bruder! — kérdi az egyik — merjünk töltőtpaprikát rendelni?! Valami igazi magyar ételt szeretnénk, de hátha csip!“ Megnyugtattam őket, hogy a töltött paprika nem olyan veszedelmes, no meg ma éppen jó is, hát rendeltek belőle és nem győzték eleget dicsérni. „Hiába, — mondogatták, — egy „Bruder“ csak nem ajánl rosszat!“

És mesélhetnék még száz esetet, ha nem tudnám, hogy minden jamboreet viselt cserkésznek akad a tarisznyájában valami emlék, ami azt a híres-nevezetes cserkésztestvériséget igazolja. — Sok szép volt ott a nagy világtáborban, de nekem ez tetszett a legjobban. Az a sok összehangolt lélek. Hogy nem kellett bemutatkozni és összemegledni: melegek voltunk az első perctől. Idem velle, idem nolle, ea est vera amicitia! — mondja a római és magyarul is igaz, hogy a jó barátság igazi, legmélyebb föltétele: ugyanazt akarni, ugyanazt szeretni. A közös cserkésztestvériség, a közös eszmények, a hasonló nevelés olyan helyzeti energiát halmoznak fel a cserkészlélekekben, hogy csak egymás közelébe kell kerülnie kettőnek és az áramkör megindul. Sőt sokszor még a közelség sem határoz. A külföldiekkel levelezők sokat tudnának erről mesélni. Az én finn barátom is, aki gimnáziumi tanár Viipuriban s akit személyesen még sohasem láttam, úgy fejezi be leveleit: „szerezzél ölel húséges testvéred, Viljo.“

A cserkész minden cserkésztestvérenek tekint! Mi, öregek, kíváncsian figyeljük, mennyiben tud majd ez a testvériség győzedelmeskedni a nemzeti és faji különbözőségeken, ha majd cserkészfiaink kerülnek a kormányruhához és a zöldasztalokhoz?! Vajjon melyik lesz erősebb: az aranyos cserkészlilium, avagy a sárga gyűlölködés? Rajtatok áll a vásár! Rajtad is, kis komám! Aki lusta vagy az idegen nyelvek megtanulására és még lustább a levelezésre. Pedig minden levél, minden kis baráti ajándék, amit külföldi barátságok megerősítésére használunk, egy-egy kenderszál ahhoz a kötélhez, amivel hazánkat a kátyuból kihúzzhatjuk.

Te talán nem is sejtéd, micsoda értéke van a cserkésztestvériségnek ebben a mai világban, amikor az egyes népek sivár krisztustalanságukban nagy handabandázással vernek éket maguk és más nemzetiségű szomszédaik közé. Világgraszoló hűhóval építenek valóságos kínai falakat a határaikon, nehogy naptóltekor kezet kelljen nyujtaniok a határon túlra. S a falak mögül öklök meredeznek, amelyek

készek bármely pillanatban lesujtani a másik koponyájára. Ezzel a jeges áramlattal száll szembe a cserkésztestvériség Golf-árama, hogy felolvassza az önzés és a gyűlölet sarkairól aláereszkedő gyilkos jégtáblákat és jéghegyeket. És kétszeresen fontos a cserkésztestvériséget szorosan egybe kovácsolnunk, amikor Bi-Pi öregapánk elvesztése egyszeremind az eddigi összefogó-kapocs meglazulását is jelentheti.

A testvériség azonban idehaza is kötelező ám! Nem cserkész az, aki szívesen pusizódott akár a szíriai tevével is, de az utcán nem köszönti a „konkurrens csapat“ cserkészét, sőt a jelvényéről ugyancsak fölismerhető vezetőjét sem. Mert ilyen is akad ám ebben a szűkreszabott országban! A cserkésztestvériség nagyobb dicsőségére!

A testvériség ápolásának két jó szerszáma a jelvényviselés és a cserkészköszöntés. A kettő voltaképpen egy és ugyanaz a szerszám, mert ha zsebben, vagy asztalfiókban tartogatod a jelvényedet, hát a pisze orrocskádról ugyan senki se látja, hogy te is a lilimos seregbe tartozol. (A színehagyott khakiharisnya még semmit sem bizonyít!) Büszkén! és öntudatosan viselem tehát a jelvényünket, — inkább a sárgát, mint a zöldet, mert az jobban látszik. Nyitott szemmel járok az utcán és örömmel köszöntöm a szembejövő cserkészöcsémet, vagy bátyámat. A szemem mosolygásából hadd lássa, hogy szívesen rendelkezésére állok, ha valamire szüksége van, hiszen testvérek vagyunk.

Az eredeti angol törvény úgy szól, hogy a cserkész minden cserkésztestvérenek tekint és nem nézi annak társadalmi állását. A magyar törvényt már az első, nagy úttörők kibővítve értelmezték, amennyiben a testvériséget nemcsak a cserkészekre, hanem minden emberre kiterjesztették. S ez így jó! Mert a cserkészmozgalomnál sokkal régebbi keletű kapcsolat fűzi össze az emberiséget: a közös Isten-gyermekség köteléke. A bűnbeesett emberiség elvesztette az egyensúlyát és a szeretet helyébe az önzést emelte trónra. Az ÉN imádása fájó szakadékot hasított ember és ember közé és évszázadokon keresztül rengeteget kellett szenvednie a gyöngébbnek az erősebbektől.

Mostanság azonban valahogy fordul a szél s te még megértheted az Isten-parancsolta felebaráti szeretetnek, az egymásértvalóság testvéri összefogásának a győzelmét. De addig is nekünk, cserkészeknek a feladatunk, hogy szolgálatkészséggel, napi jótettekkel, ügyességgel és leleménységgel megkeressük a testvérkezeket a szegényebb, kevésbé tanultak között is. Faluhelyt és városban egyformán. S ha eleinte kéz helyett ökölre találunk, attól sem riadunk vissza, hanem keressük a módját, hogy a görcsösen összeszorított ujjakat szépen kisímíthassuk.

A cserkész körülnéz egy kicsit és azonnal száz alkalmat talál az embertestvériség kiépítésére. Sokszor elég egy udvarias, jó szó. Máskor talán egy tízórast kell fölládozni, vagy a mozira spórolt pénzről lemondani. De mi az, ha csak egy arasszal is kijjebb vihetjük a Szeretetország határkaróit?!

A falunak rendezett tábortűz végén, szokás szerint testvéri láncba fűztük az egész közönséget. A mellettem álló legények eleinte vonakodtak és egy sötétnézésű, keserűarcú ember el is akart távozni. Ketten karon (kézen-)fogtuk őket s a végén egyikük sem bánta meg.

Mi pedig örültünk, hogy egy maroknyi földet hordhatunk a társadalmi különbség szakadékába.

Velösy Elek.

GYÖNYÖRŰ TÖRVÉNYPAGYARÁZAT-SOROZATOT FEJEZÜNK BE: Velösy Elek bá irt nektek sorra mind a tíz törvényről olyan érdekesen, olyan mélyen és melegen, ahogyan éppen csak ő tud írni, senki más. Most rögtön utána megkezdődik egy másik törvénytársorozat: kecskeméti öregcserkésztestvérünk: dr. Csába Jenő gyűjtött össze egy csomó történelmi érdekes esetet, amelyek mind roppant érdekesek, sokat megnevettek majd bennünket, de belőlük hol mosolygósan, hol haragos-komolyan kiemelkednek egymásután a mi törvényeink. Meglátjátok, nagyon fogjátok élvezni őket!

Hesperidák almafája

A visszatérést jelző csengetés átbüggött a VI/b. osztály Zeppelinjén és a fiúk már bent ültek, ki-ki a maga padjában. Az ajtókat gyorsan becsapták és az iskolapilóta rátette lábát a magassági pedálra. A földrajztanár még oda szólt a pilótának, hogy jól dolgozzék a sebességi váltókkal, mert öt perc múlva kicsengetnek és tízpercben a fiúknak az iskolaudvaron van a helyük.

A pilóta megnyugtatta a tanár urat, hogy három perc és harminc másodperc múlva Budapesten lesznek a VI/b-ben.

— No, addig kijelöljük a könyvünket. Láttuk tehát az Amazonas medencéjét, vizsgáltuk érdekes növényzetét. Alítottuk, hogy a kétnyári esők vidékének ez a terület egyik legszebb példája, amelyet a Világszövetség elnöke éppen a talajnak nitrogénben való szegény volta miatt eredeti, 20. századbeli állapotában hagyott meg. Ugyanígy élnek lakói is, mint száz esztendővel ezelőtt és így ők nagykorúak, a 19. század valóságos csodái, mivel ezek az őslakók azok, akik ma dolgoznak enivalójukért és ma is úgynevezett gyűjtögető népek.

A fiúk önkénytelenül is lenéztek, vajjon nem látnak-e még néhányat a barátságos őslakók közül, akik őket eredeti aljnövényzet-főzelékkel kínálták a földrajzóra közben. Am, hiába nyujtogatták nyakukat, az Óceánt is átrepülték már és erősen közeledtek Budapest felé.

— A második szakasz harmadik, negyedik és ötödik neonja kimarad. Kiss Opollinár, fiam, te miért nem figyelsz és miért nem jegyzel? — szólt le a tanár úr a katedréről.

— Nekem hiányzik ez az egész neonlap, tanár úr, kérem. Ugyanis amikor az egyényári esők vidékeiről tanulunk és ott kimaradt néhány sor, véletlenül ezt a lapot is letörtem a többivel és most nem tudom már hozzáforszítani, mivel elvesztettem. De majd elkérem a Kovács Diokleciántól a hiányzó részt.

A pilóta megnézte óráját. Három perc és harminchárom másodperc telt el azóta. S abban a pillanatban meghúzta a rádiókarok foggantyúját és az Állami Baden Powell reál-gimnázium ötödik emeletén, a VI/b osztálynak Dunára néző garage-ablakai megtáruultak és halk suhanással, minden zökkenő nélkül ráfutott a Zeppelin a sínparra. A fiúk behorantak a garage mellett lévő tantermükbe, előkotorták padjukból a történelemlapjukat, ráálltak a sülyesztőre és percnyi pontossággal már az udvaron szívták a friss levegőt.

— Nem tudsz semmit az aeroball mérkőzésről? — kérdezte Kiss Apollinár Kovács Diokleciántól.

— Én úgy tudom, hogy ma délután tartjuk meg.

— S mely másodpercben kezdjük? S hol lesz?

— Annyit tudok a részletekről, mint te. Pedig csapatunk jóhírve függ ettől. Talán a villanyhíradó közöl most valamit.

Felnéztek a tizenötödik emeleten lévő hatalmas, színes csövekkel játszó villanyhíradóra. Az pillanatok alatt újabb és újabb híreket közölt.

— Hamar Fidé! I/d. osztályos tanulónak üzeni az édesmamája, hogy ne menjen haza, hanem egyenesen a nagymamához Soroksárra, mert ott lesz Harry bácsi és Carolyn néni a szokásos családi five o'clockon. S máskor igya ki reggel a kávéját, mert baj lesz.

— Ne szemeteljünk!

— Vegyük Piros bácsinak, a harmadik emeleti pedellusnak friss, ropogós ichorkiflijeit!

S akkor egyszerre megszólalt a nagy rádió és leadta az iskolai stúdió fontos közlést jelentő jeleit.

— Halló, halló, figyelem! Nagy örömhírt közlünk iskolánk tanulóival. E pillanatban érkezett meg repülőgépen intézetünk jeles és kiváló történelemtanára és cserkészcsapatunk parancsnoka, Vedres Venceslaus. Sokesztendő tudományos kutatását, lázas munkáját végre siker koronázta. Néhány perccel ezelőtt megtalálta a Hesperidák kertjét!

Mintha orkán süvöltött volna végig a hatalmas udvaron és az egész iskolában, úgy tört fel ezer lelkes fiútorokból az éljen. Azután ezer erős fiútalp dobogni kezdett, így fejezte ki tetszését.

— Lássuk Vedres tanár urat, a 2034-es esztendő legnagyobb emberét, iskolánk büszkeségét — bögte el magát az egyik nyolcadikos.

— Lássuk, lássuk — zúgott rá ezer torok.

A fiúk kívánsága teljesült. A rádió televíziós ernyőn elbűktetette a jeles férfiút, amint a tanárok csarnokában tanártársai a kezét szorongatták és a hátát ütögették a nagy siker lázában és amint az igazgató úr hozzálépett, hogy átnyujtsa a Világszövetség elnökének üdvözlő rádiogramját.

A villanyhíradó már jelentette is az elnök üdvözlését.

A fiúk határtalan örömmámorban égtek, büszkék voltak vezetőjükre. Így természetes, hogy a tízperc végeztével nem igen akaróztott még a padokba visszatérniök. Ám a kötelesség hívott.

A rádió még felhívta a VI/b. osztály figyelmét arra, hogy a tervbevett történelmi kirándulás Hondurásba elmarad, mivel Vedres tanár úr kissé fáradt és így az osztályban tartja meg óráját.

Aztán csend lett az udvarban és a folyosókon.

A VI/b. újra meglábdobogta Vedres Venceslaust és az osztályelső, Tökés Biberach megkérte, hogy mesélje el, hogyan találta meg a Hesperidák kertjét.

— Tüstént belekezek, fiúk, csak előbb, csak előbb özszehevatom egy órára a csapatot, hogy megbeszéljük a délutáni aeroball-mérkőzést.

Letelefonált a cserkészotthon adminisztrációs irodájába és kisvártatva már meg is jelent a tábla fölött a transzparens:

— A cserkészcsapat tagjai egy órákor az otthonban gyülekeznek! Parancs!

— Tudjátok, fiúk, régóta kerestem a Hesperidák kertjét. S most végre megvan.

Mindjárt le is vetítette a térkép-vázlatát és a fénykép-felvételeit. Csodás vidék tárult a sokat látott, sokat tanult fiúk elé. Olyan, mint a boldogság szigete. Köröskörül élet, dús növényzet és az egészet halak körülfojlya Zeus isten atyjának, Okeanosnak csendeshömpölygésű, hatalmas vize. S a csoda... a szépséges kert kellős közepén ott az almafa, a földet tartó Atlas leányainak, a Hesperidáknak örökké termő fája magasodott az ég felé. Soha, soha még olyan magas fát nem láttak. Ez a világ legmagasabb fája, még ionméternyi pontossággal nem is lehet tudni, mivel egyre csak nő.

— Fontos volt nagyon, hogy a Hesperidák kertjét végre most 2034-ben megtaláljuk, azt a kertet, ahová földi halandó egyetlen egyszer tette be a történelmi kutatás szerint a lábát s az is félisten lett, maga Herakles. S azóta egyik felfedezés érte a másikat, még Cutiabagosianat és Bugacotist is felfedezték és semmi, semmi sem volt már hátra ahhoz, csak a Hesperidák kertje, hogy az egész világot ismerjük, az egész világ a miénk legyen. Fiúk, vegyétek tudomásul, hogy ma történelmünk új fejezethez ért, már nincs mit felfedeznünk! Amit az elmúlt korok, például a „nagy mellű” 20. század is, csak úgy tapogatózva sejtettek, azt mi, 21. század, már biztosan tudunk. Ma már minden tudás a miénk, úgy-e, Kiss Apollinár?!

— Ugy van, tanár úr!

— Csak néha a történelemlecke nem — sűgta oda valamelyik rosszmájú.

A tanár folytatta:

— S tudjátok-e, miért is volt oly fontos, hogy a Hesperidák kertjét megtaláljuk? Nem?! Hát azért, mert az almafa egyre csak nő és minden reményünk megvan ahhoz, hogy mesterséges villanynövesztéssel rövid időn belül áttör lombkoronája a sztratoszférán és az egész geokoroniumon és egyenesen befűrődik a Holdba és így most már semmi akadály sem lesz, hogy a Holdat is birtokunkba vegyük és berendezzük ott nagyszabású parkunkat a világ cserkészei számára. Természetesen, ha aztán visszajöttünk a Holdról, akkor visszacsavarjuk a fát a földre, hogy a föld tovább foroghasson.

— Cserkészparkunk lesz a Holdban — ujjongtak a fiúk.

Ime, ez a nevezetessége annak, hogy megtaláltam a Hesperidák kertjét. De ezt csak a mai kor embere találhatta meg a remek eszközeinkkel, gyorsaságunkkal és a térbeli és időbeli közelséggel. 1934-ben például még az aeroballt sem ismerték, a szárnyas labdát és valamely régesrég idejétmúlt futballmérkőzés megrendezése is heteket vett igénybe. Hol lennénk akkor mi?! Csak tegnap este határoztuk el, hogy megmérkőzünk az ABC Martin-csappal és bár ma délig még semmit sem tudunk a részletekről, mégis megrendezzük. Felesleges az aggodalom.

Apollinár és Dioklecián összenézett, aztán elpirultak.

— S tudjátok, hol tartjuk meg a mérkőzést? A Hesperidák kertje felett!

Óriási lett erre az öröm.

Csengetés után újból megjelent a figyelmeztető trans-

parens és a csapat máris gyülekezett az otthon alagsori csarnokaiban. A hangulat meglehetősen izgatott volt. Az iménti felfedezés, aztán a mérkőzés okozta izgalom, hiszen az ABC Martin aeroballcsapat kissé felkavarta a kedélyeket, de Vedres parancsnok úr lelkes beszéde mindenkit megnyugtatót és örömmel töltött el, hogy a Hesperidák máris megadták az engedélyt, hogy kertjük felett küzd-hessenek meg. Megbeszélték még a találkozózt és a felállítás is és részletesen értesítették a Martin-csapatot. Majd a Baden Powell-induló hangjai mellett oszoltak. A tehetősebbek repülőgépeikön siettek haza, a szegényebbek csak divatjamúlt Rolls-Royce-kocsijukon, vagy Zeppelin-autóbuszon. Így bizony harminc másodpercig is eltart a hazamenetel. Bezzeg, egyszerű lesz, ha majd Haleczius, a nagy fizikus tökéletesíti találmányát és délben üzenetként a rádió továbbít minket a családi asztalhoz ebédelni.

A megbeszélt időben mindenki a csapat Zeppelinjében szorongott. A játékosok teljes felszereléssel, bandázsokkal és szárnyakkal. A teherszállító gépbe rakták a kapukat, a tribünöket, a bírói emelvényt és egyéb kelléket.

— Az Egyenlítőől kissé dél felé, a 93 és 94 szélességi fok közé, — vezényelt Vedres parancsnok úr. — Azt hiszem, négy perc és huszonhárom és fél másodperc alatt helyben leszünk. A kertbe most nem megyünk, mert pontosan 5 órákor kezdjük a mérkőzést. No, már itt vagyunk! A szárnyak fenn vannak? Tessék kilebegni!

A csapat kilebegett és felülről nézte a Hesperidák csodálatosan szép kertjét, amely a valóságban sokkal szebb volt, mint képen és nézte az almafát, amely feljűk meredt a maga mérhetetlen nagyságában. Körülrepedtek kissé, aztán kicipelték a lebegő tribünöket és kapukat, mindent felállítottak és mire az ABC Martin-csapat és kísérete megérkezett, már kezdhették is a mérkőzést. Vedres parancsnok urat azonban elfogta kissé tudósi szenvedélye, ejtőernyőn leereszkedett a kertbe és az almafa alá állította a villanyos növesztőgépet, majd újra felszállott az égi sportpályára, hogy felüljön a bírói emelvényre.

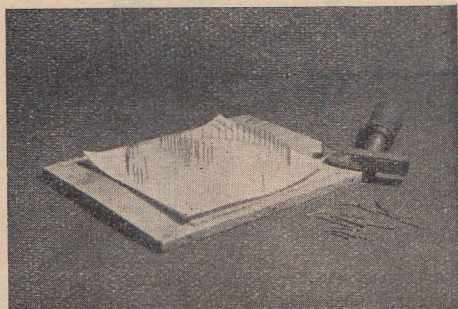
A két csapat oroszlánmódra küzdött. Ide-odalebegtek a kitűnő játékosok és rűgták a légben guruló aeroballt. Szörnyűséges bukfencek, alá- és felrepülések, valakinek a fél-szárnya leválik, de idejében utána kap s nincs baj. Fűtűjtel, újabb fűtűjtel, kiáltások, henc, tizenegyes, korner, taccs, off-szeid, összecsapások, de a vezetőgól nem akar megérkezni. Egyáltalában nincs még gól. A két szembenlebegő tribün közönsége bömböl: Tempo Baden Powell! Tempo ABC Martin! Az izgalom a tetőpontra hág, különösen, hogy egyre jobban zűg a fűlűkbe valami zaj. Mintha valami sisteregne és mintha valami biztos, végzetes erővel fel-felé kezdene nőni, előretörni. E zűgásban már a bíró fűtűtyét is csak elvétve hallják, zavar támad. A két csapat most már nem tudja, mit tegyen, csak szűguld szerte a levegőben, mert mintha valami erős kűd, vagy gűzfűle kezdene terjengeni, ami mindent belep és minden látást elvesz. Egyszerre réműlet szállja meg a szűveket. Vedres tanár úr a Zeppelinhez akar repűlni, hogy előkeresse rűntgensugaras lűmpáját, mely minden kűdön áthatol, de szárnyacsapásnyira sem lát. S akkor rettenetes dolog történik. Éles sikoly, minden meginog, mert a villanyos növesztű úgy megnyűjtotta a Hesperidák almafáját, hogy ágai befűrűdtek a légi pályába. Az aeroball az ágakba akadt, a fiúk megbolítottak a fa koronájában, egyszerre vége lett minden egyensűlynak és fiúk, bírűi emelvény Vedres tanár úrral, tribűnűk a közűnséggel, kapuk a kapusokkal zuhanni kezdtek. A villanyos növesztűgép elhasznált hatalmas víztűcsájába zuhantak mindannyian.

Vedres tanár úr kissé szomorkásan jegyezte meg:

— Azt hiszem, mégis van egy és más, amit a 21. század sem tud még.

Dénes Tibor.

Készíts villanyfőzőt

1. Verj egy szöveget a sablon minden körének középpontjába.

ha nincs is más szerszámod, mint a fogó és kalapács.

Az alkatrészek beszerzése úgy lehetséges, hogy feladsz egy bíró (zöld) csekken 4 P-t 50.099-es számú csekkszámú címre: Keszler Gyula gépészmérnök, Budapest. A csekk hátán pedig megírod, hogy hány voltos feszültségű villamosáram van lakástokban. A postaköltséget a csomag megérkezésekor kell fizetni, ez nincs benn a 4 P-ben.

3. Húzd ki a szegeket anélkül, hogy a fűtőszálát felszaggatnád.

csak annyira kell bevérni, hogy erősen álljanak. A legalkalmasabb szegből minta van a csomagban.

2. Emeld fel a sablont az azbesztről, vigyázva arra, hogy a szegefejek ne tépjék összeilleszthetlenné. Hajtogasd most a fűtőszálát szorosán az azbesztra a szegek mentén a sablonon látható cikk-cakkos vonalnak megfelelően. A két végét fűzd át a kezdő és végpontban vert szeg hagyta lyukon. E két szeget így a hajtogatás előtt ki kell húzni. A fűtőszálnak az azbeszttel áthúzott két végéből csak 7-8 cm-re van szükség.

3. A mellékelt folyadék és por kb. felét kis edényben keverd össze olyan arányban, hogy sűrű, de azért ecsettel könnyen kenhető masszává váljék. E masszával ragaszd a fűtőszálát az azbesztra úgy, hogy kemény ecsettel mindenütt bemázolod az azbeszttel, ahol a fűtőszál van. Egnapi száradás után a bemázolt rész síma felületté lesz, ekkor húzd ki a szege-

E készítési mód leírását megelőzően többféle villanyfőzőt készítettem és sokfelét megnéztem. Most pedig nem elégszem meg a tapasztalataim leírásával és nem bízom rád, hogy kinyúló rajt, ahogy tudsz, hanem a kezdedbe akarok adni minden alkatrészt olyan állapotban, hogy munkád ne maradjon félben,

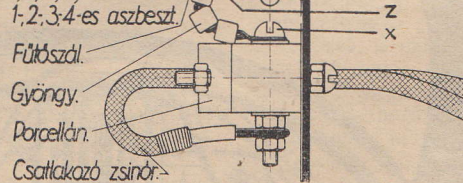
ket anélkül, hogy a fűtőszálát felszaggatnád.

4. Vágd ki mindegyik azbesztlapot a rárajzolt kör mentén és középkükre fúrd a jelzett nagyságú lyukat. Készíts ismét ragasztó masszát a fenti módon és ragaszd rá az 1-es számú azbesztra a 2-es számút az egyszerűen már bekent felével; vigyázva arra, hogy a massa köröskörül ki ne préselődjék. Rakd bele az azbesztlapokat és húzd át a drótvégeket a 3-as és 4-es lapokban lévő lyukakon. Most préseld össze a lapokat a lábrésznek a fedőhöz való csavarásával és tedd így együtt meleg helyre száradni két napig.

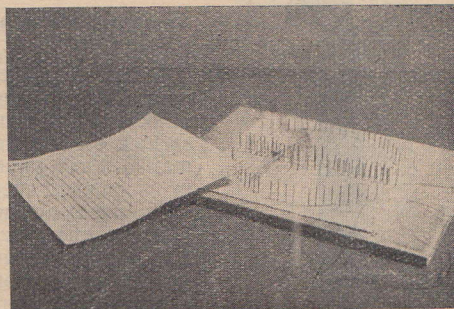
5. Szereld össze valamennyi alkatrészt az ábrán látható módon. Vigyázz azonban arra, hogy az x-szel jelölt csavarok feje nehegy a felette lévő fémhez érjen és a z-vel jelölt helyeken a fűtőszál a lyuk közepén jöjjön keresztül. — A fűtőszál gyöngyök alatti részét duplán össze kell csavarni.

A bekapcsolás utáni gőzölés és füstölés csak pár percig tart, míg a ragasztóanyagból még ki nem száradt a nedvesség és a vasra tapadt zsír el nem párolgott.

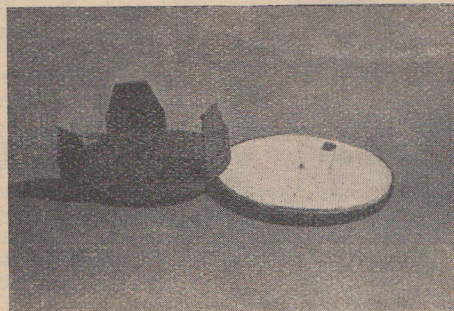
Befejezésül megemlítem, hogy ha valamilyen előre nem látható akadály nem állja útját, hamarosan elkészül ilyen formára kidolgozva a villamosmotor, villamosvonal, vasúti sín, stb. is, melyek elkészítése, amellet, hogy igen sok hasznos tapasztalattal gazdagít, sok örömet is okoz.

4. Szereld össze az alkatrészeket az ábrán látható módon.

2. Hajtogasd a fűtőszálát szorosán az azbesztlapra.

4. Rakd fel az azbesztlapokat a fedőbe.

Célszerűségét nem kell különösképpen kiemelni, ott, ahol a villamosáram mellett nincs a gáz bevezetve, megfizethetetlen. Akármilyen esemény adódik elő éjszakának idején, amikor meleg vízre vagy italtra van szükségünk, csak bekapcsoljuk a falidugaszt, és percek alatt rendelkezésünkre áll a kívánt dolog. Sohasem tudhatjuk, mikor történik olyasmi, aminél a késedelem életveszéllyel járhat, s a tűzgyújtás, akármilyen gyorsan végezzük is, késedelem. Tehát, aki csak teheti, szerezzen be egy villanyfőzőt.

Keszler Gyula 316/ö.

INGYEN LECKE.

Kopotruhás „proti”-gyerekekkel barátkoztam a multkor a rákosi állomás felé menet. Az iskolából jöttek s a téglagyár felé iparkodtak. Találtam a táskámban egy darab csokoládét, megfelezttem s odaadtam nekik. Szépen megköszönték s a kislány azonnal májszolni kezdte. A fiú — harmadik elemista — zsebretefte és arról kezdett beszélni, hogy van a gyárban egy szegény fiú, aki úgy szeretne beiratkozni a cserkészekhez, „dehát nincs azoknak pénzükhöz ahhoz...”

Vigasztaltam, hogy hát azért megpróbálhatja. Nem kell mindjárt ruha s a szülei apránként, amikor úgyis vennének neki inget, nadrágot: olyant vesznek, amilyent a cserkészek hordanak.

— Igazán, bácsi? — kiáltott fel a kis öreg. — No, ezt megmondom neki. Tudom, megőrül majd!”

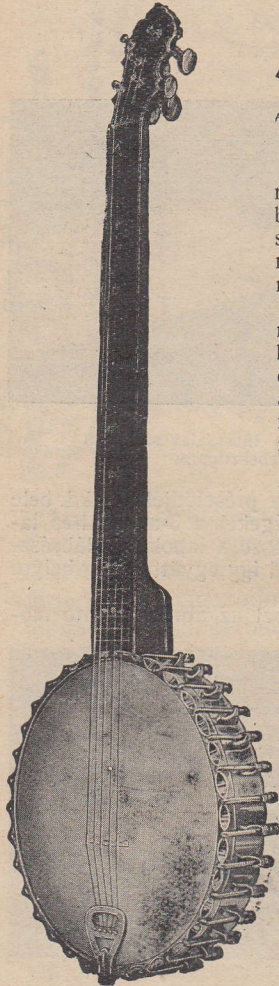
Tetszett nekem ez a fiú. Megkérdeztem, miért nem eszi a csokoládéját?

— Hazaviszem a kisöcsémnek, mert beteg, oszt sokat sir. Azt se tudom, mikor evett utoljára ilyet!

Szerettem volna megölelni ezt a kis hőst! Vajjon ő mikor evett utoljára ejelét?! És a szégyentől égett az arcom, amiért a csokoládé többi részét a délelőtt megettem.

Magamban megköszöntem a testvéri szeretetből kapott leckét, ő pedig felvillanó szemmel mesélte, hogy Bécsben sok-sok munkást agyonlöttek...

A hang birodalma

Banjo.

A zene világnyelv, amelyet mindenki megérthet. A hegedűk, fuvolák, trombiták és kürtök mindenki nyelvén beszélnek és nem kell hozzá nehéz grammatika. Csak emberileg érezni kell tudni és mindent megérthet mindenki.

Hangversenystudiókban, koncert-termekben, operaházakban és színházakban naponta zengenek fel sokszor csodálatos zenei alkotások hangjai és akár a helyszínen, akár a rádió mellett ülve, naponta százezrek feledkeznek bele a zene mindent elfelejtő mámorába. Még azok is, akiknek nem adatott meg a magasabb műélvezés lehetősége, rajonganak a zenéért és sok elfáradt embernek jelent istenáldotta pihenést, ha egy-egy órára a muzsika hangjaiba ringathatja magát.

Felénk vonulnak a fehér hanglovagok, hogy sejtelmes álmokat lopjanak szívünkbe, hősi tetteket regéjének el, a szenvedők számára részvétet ébresztenek bennünk, vagy a tisztá öröm kapuját nyissák ki előttünk, hogy azon keresztül beléphessünk a Szépség házájába.

Mi a hang? Erre ma már az iskolásgyermek is tud felelni. A *hang rezgés eredménye*, amelyet fülünk tesz felfoghatóvá. Csakhogy nem minden hang zenei hang! Könnyen tudunk különbséget tenni az ajtónyikorgatás és a hegedű hangja között s a tudomány ki is kutatta, hogy mi ennek az oka.

Szalánczy Károly határozza meg legérthetőbben egyik művében, hogy *a zenei hang szabályos rezgésű hang*. Ezalatt azt kell érteni, hogy bizonyos

meghatározott számú és erősségű rezgésből áll, amelyek szabályos időközökben hanghullámokat alkotva követik egymást. A zenei hangnak van magassága, erőssége és színezete s ezek a tulajdonságok adják meg a muzsikává összetehető hangoknak a karakterét és élvezhetőségét.

A hang erőssége a rezgések erősségétől függ. Minél nagyobb méretű rezgéseket végez a hangzó test, annál erősebben halljuk a hangot. Az a hang, amelynek még 0.8 ezredmilliméter méretű rezgése van, fülünkkel még felfogható. A hang magassága a rezgések másodpercenkénti számától függ — a rezgések méretétől függetlenül. Minél nagyobb a rezgésszám, annál magasabb és minél kisebb, annál mélyebb hangot hallunk. Minden rezgésszámú hangot azonban nem képes a fül felfogni, az alsó határ kb. 16, a felső határ körülbelül 20.000 rezgésszámú hangnál van.

A zenében ennél is jóval kevesebb hang használható. Csak azokról beszélhetünk, amelyeknek rezgésszáma kb. 32 és 4000 között van, de még ez is óriási tömeg, ha el akarunk igazodni közöttük. A könnyebb és lehetséges áttekinthetés-

hez fülünk jön segítségül, mert a különböző hangokat magasság szerint igen jól meg tudja különböztetni. Egy kétszerannyi rezgésszámmal bíró hangot azonosnak hallunk, csak magasság-beli differenciát érzünk közöttük. Ez az a bizonyos *oktáva*, amelyet igen gyakran hallunk a mindennapi életben is emlegetni. Egy *oktáva között 12 különböző magasságú hang* helyezkedik el és ezeknek *rezgésszáma* közötti viszony adja a *hangközöket*, amelyen tulajdonképpen az egész zeneművészet alapul. A zenei hangok körülbelül hét, hét és egynegyed oktávát tesznek ki.

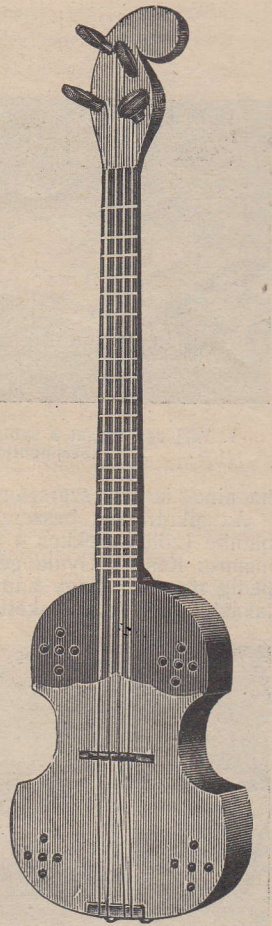
A *zenei hangok egyik legfontosabb tulajdonsága a hang színezete*, mert ennek segítségével tudjuk megkülönböztetni a hangszereket. A *hangszín* oka az, hogy a hangszerek sohasem adnak egyetlen hangot, hanem *alaphangjukkal együtt megszólalnak az ú. n. felhangok is*. Ezek a felhangok együtt rezegnek az alaphanggal, rezgésszámuk az alaphangnak mindig többszöröse és számuk, erősségük igen változó. A felhangok hullámai az eredeti hanghullámot módosítják és így áll elő a különböző hangszerek jól megkülönböztethető hangja. Ez már aztán annyira jellegzetes, hogy mindenki meg tudja különböztetni pl. a hegedű hangját a trombitáétól. Már az egyes hangszer-csoportokon belül a megkülönböztetés nehezebb, de aki gyakran hallgat zenekart, nem sokára teljes bizonyossággal fel fogja ismerni a különböző hangszerek hangjait.

Hányféle hangszer van? Nem könnyű dolog a sokféle hangszer között eligazodni s az emberi elme rendszerető természetű az áttekinthetőség kedvéért csoportokba osztotta a különböző hangszereket. Általánosságban I. *húros-*, II. *fúvó-*, III. *ütőhangszerekről* szoktunk beszélni. A három beosztáson belül is lehet még csoportosításokat eszközölni.

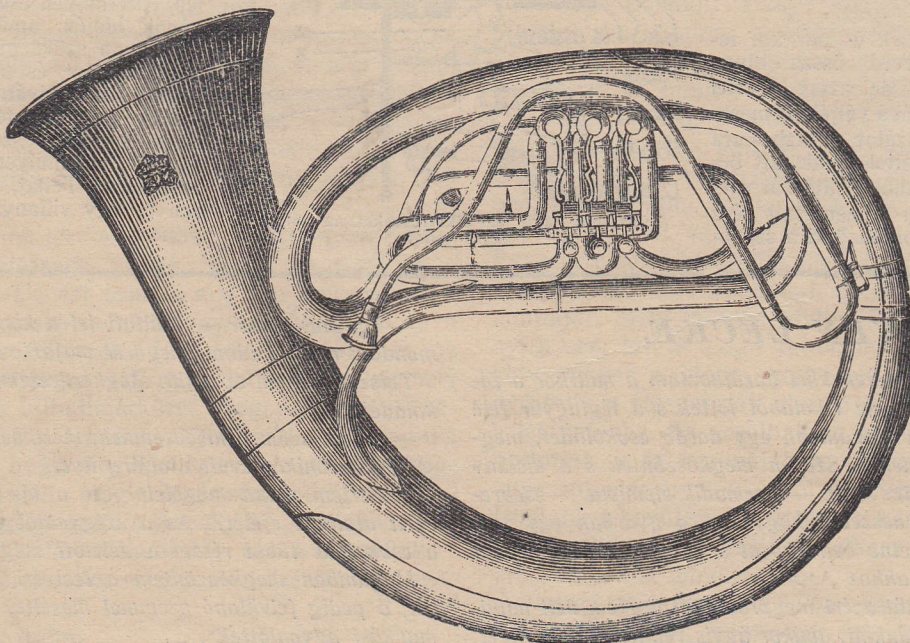
A húroshangszerek között megkülönböztethetünk a) vonós, b) ujjal pengetett és c) kalapáccsal ütött hangszereket. Pl. hegedű, hárfa, zongora.

A fúvóhangszereket a gyakorlatban közkeletű fafúvók és rézfúvók csoportjába szoktuk osztani. A pontosabb beosztás szerint vannak ajaksípok (pl. fuvola), nyelvsípok (pl. klarinét), oboa és tölcseres fúvókájú hangszerek (pl. trombita, kürt). A fúvóhangszerek közé soroljuk még az orgonát és harmóniumot is, amelyek, minthogy egyszerre több hangot tudunk rajtuk megszólaltatni, *polifon* hangszereknek nevezünk, szemben az előbbiekkal, amelyek egyszerre csak *egy hangot* adnak, ezek az ú. n. *homofon* hangszerek.

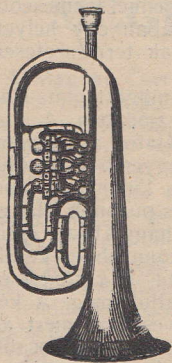
Az ütőhangszerek csoportjába foglaljuk össze a különböző dobokat, cintányért, celeszt-

Gítár.

Bombardon.

Húr.

tát, xilofont, stb. — Alljon itt egy összefoglaló beosztás, ami mindjárt érthetőbbé teszi az egyes hangszercsoportokat.

I. A húros hangszerek közül a) vonósok: a hegedű, viola, a gordonka és a gordon. b) Ujjal pengetettek: a hárfa. c) Kalapáccsal ütötték: a zongora és a cimbalom.

II. A fúvó hangszerek közül ajaksípok: a fuvola és a kistuvola. A nyelvsípok közül egy nyelvszerkezettel van ellátva: a klarinét, a szakszofon és a tárogató. Nyelvsípok közül két nyelvvél valók: az oboa, az angolkürt, a fagot és a kontrafagot. Tölcséres fúvókájúak: a puzonok, a szelepes kürtök, a szelepes trombita, a piszton, a szárnykürt, a bombardon és a tuba.

III. Ütő hangszerek ezek: az üstdob, a katonadob, a kisdob, a tamburin, az acélzongora, a celesztia, a xilofon, a cintányér, a tam-

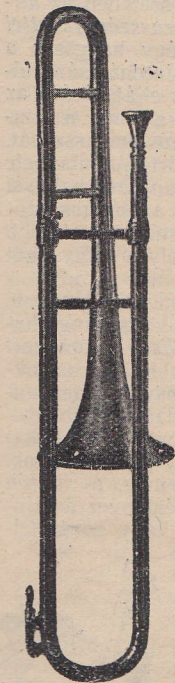
tam, a triangulum és a kasztányét.

Hogyan szólalnak meg a hangszerek? Leghamarabb megértjük a húros hangszerek technikáját.

Szó van egy kifeszített húrról — gondoljunk a hegedűre —, amelyet azáltal hozunk rezgésbe, hogy a vonót végighúzzuk a húron, vagy pedig újjunkkal megpendítjük a kifeszített húrt. Ezáltal a húr rezgésbe jön és ezt a rezgést felerősítve adja tovább a hangszer szekrényében a húrral együtt rezgő levegő. Vagy pedig, mint a hárfánál, maga a hosszú húr, rezonáló szekrény nélkül, ujjal megpendítve adja a hangot. Minél jobban meg van feszítve a húr, annál magasabb hangot ad. A magasabb hangok képzésénél vékony húrokat alkalmazunk. A vastag, esetleg még valamivel befönt és lazán feszített húrok, mély hangot adnak. A kifeszítés mértékét változtathatjuk is. Például ujjal változtatva jönnek létre a hegedű különböző magasságú hangjai.

A zongorában bőrrel, vagy nemezsel bevont kalapáccs szerkezet szólaltatja meg a húrokat. A húrok sokasága miatt alkalma van a játékosnak mindig egy bizonyos hangot, például, c-t, g-t megszólaltatni, nem kell ezt külön kézi technikával képeznie, mint például a hegedűnél.

A fúvó hangszerek technikája már nem ilyen egyszerű. A megszólalás itt a hangszerben lévő levegőoszlop rezgésének az eredménye. Az ajaksípok úgy szólalnak meg, hogy szájjunkkal levegőt fújunk be a hangszer nyílásába s ez elé a levegő elé valami akadályt állítunk. A fuvolánál ez az akadály maga a nyílás fala. Ugye tehát a fúvólába fújni, hogy a befúvott levegő fele a nyílás falába ütközzék és a másik fele magába a fuvola üregébe kerüljön. Így megvan az az akadály, amelynek a levegő nekiütközve, hangot ad. Az orgona ajaksípjai is így szólalnak meg. Itt egy hosszabb fúraton keresztül a levegő keskeny rés elé kerül s onnan kijöve, ék alakú akadályba ütközik. Az ék egyik fele — a lejtősebb — kifelé néz, a másik fele a síp ürege a folytatása. A levegő egyik része tehát a szabadba jut, a másik része a sípban rezeg tovább és hangot ad.

Tolópuzon.

A nyelvsípoknál a levegőáram akadályozójaként egy rugalmas lemez — a harmónium sípjainál fémlemez, a klarinétnál és oboánál nádlemez — szerepel. Ez az a bizonyos nyelv, amelyről ezek a sípok nevéket nyerték, tehát nincs összefüggésben nevük az emberi nyelvvel. A nyelv tehát rácsapó, vagy átcsapó. Ha a nyelv a számára vájt nyíláson nem tud túlcsapni, arra ráfekszik, tehát a nyílás kisebb, mint a nyelv: akkor rácsapó. Ez az eset a klarinétnál. Ha ellenben a nyíláson áthajolhat, tehát a nyílás nagyobb, mint a nyelv: átcsapó nyelvvel van dolgunk. Ilyen nyelvsípok vannak a harmónium sípjai között, de minden szájharmonikán nagyszerűen megfigyelhetjük ezt a szerkezetet. Még komplikáltabb az úgynevezett kettős nyelvecske, ahol két finomra vágott nádlapocskó a befúvott levegő akadályá és ezek között jut a levegőáramlat a hangszer üregébe. Ilyeneket találunk az oboánál és a fagotnál.

A hang magassága ezeknél a hangszereknél a

hangszer üregének rövidítése által változtatható. E célból a hangszer oldalába lyukak vannak fúrva, amelyeket jól záró billentyűk fednek be. Ezeknek kinyitásával, minthogy azokon a levegő kijuthat, a hangszerben rezgő levegőoszlop hosszúsága változik meg. Egy-egy billentyű kinyitásával rövidebb lesz s ezáltal az alaphangnál magasabb hangot nyelünk.

A tölcséres fúvókájú hangszereknél az előbbi kettős nyelvecskéket a játszó ajkai — szájszélei — pótolják s míg amazok rendszerint fából, addig ezek — trombiták, kürtök — kizárólag fémből készülnek. Innen a fafúvó és a rézfúvó elnevezés.

A rézfúvókra ú. n. ventiék — szelepek, billentyűs szerkezettel — vannak szerelve, amelyekkel a hang magassága változtatható. A hangszerben ugyanis pötcsoévek vannak szerkesztve, amelyeket a szelepek tesznek szabaddá s így hosszabbodik vagy rövidül a hangszer csöve. Van egy fajtájuk, a tolópuzon, amelynél a hangszer csövének tologatása által történik a rövidítés, vagy hosszabbítás. Azonban ennek is van ventilekkel ellátott alakja.

Milyen hangszereket találunk a zenekarban? Ha a középkori zeneszerzők ma valamiképpen feltámad-

nának, ugyancsak elcsodálkoznának a mai hangszerek tökéletességén s azokon a lehetőségeken, amelyek éppen ezáltal a modern zenekaroknak és zeneszerzőknek adva vannak. A régi operaszerezőknek, mai szemmel nézve, igen kis igényű zenekarral kellett beérniök. Ez természetes is. A hangszerek a kezdeti gyatra szármaktól fogva úgy alakilag, mint technikailag óriási arányú tökéletesedésen mentek keresztül. Kezdetben a zenekart csak egy pár lant és orgona képviselte. *Monteverdi* „*Orfeo*”-jának (1607) zenekara már igen nagy és az akkori fogalmak szerint „modern” zenekarnak számított. Sok hangszere ma már természetesen egyáltalán

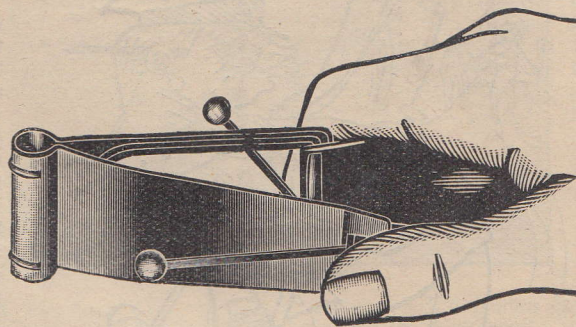
nem használatos s mindegyik nagy változáson ment keresztül. Hanghatás tekintetében ma egyenesen elképzelhetetlen ez a régi zenekar, amely a következő összeállításban szerepelt: 1 darab flautino (kis fuvola); 2 kornett (vagy cink, facsovü, billentyűkkel — nem ventilekkel! — ellátott régi kürt); 1 clarino (magashangú trombita, természetesen ventilek nélkül); 3 trombita; 4 trombon (puzon); 2 francia hegedű (valószínűleg *gigue*, domború hátú hegedű); 3 bassus gamba (5-6 húros, csellószerű, mélyhangú hangszer); 10 viola (viola de gamba, térdhegedű, csellószerű); 2 violone (6 húros kontrabassus viola); 1 kettős hárfa; 2 gravicembalo (mélyebb változatú clavicembalo, a zongora őse); 2 chitarone (igen nagy lant); 1 regál (nyelvsípok kis orgona); 2 organo di legno (ajaksípok, hordozható kis orgona, később portatívoknak hívták).

Egy mai, modern zeneszerző, pl. *Bartók* Béla *Táncszvitjének* zenekara a következő: 8-10 darab első és második hegedű; 8-10 mélyhegedű és gordonka; 3-5 gordon; 2 fuvola; 1 kistuvola; 2 oboa; 1 angolkürt; 2 klarinét; 1 bassusklarinét; 2 fagot; 1 kontrafagot; 4 kürt; 2 trombita; 2 puzon; 1 tuba; 1-1 üstdob; nagy- és kisdob; cintányér; tamtam; celesta; triangulum; harangjáték; hárfa; zongora.

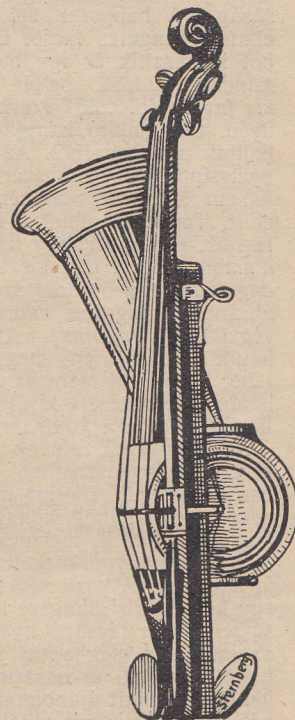
A csoportosításból kitűnik, hogy a zenekar hangszereit (tehát nem a zeneszerszámok minémiségét illető) négy csoportban tárgyalhatjuk: vonósok, fafúvók, rézfúvók, ütő hangszerek csoportjába. Ez a beosztás természetesen csak általánosságban állja meg a helyét, mert pl. a hárfát ebbe a beosztásba nem lehet beilleszteni. Mégis a zenészek

Szakszofon

Acélzongora.

Trombitahegedű.

így szokták tárgyalni a zenekari hangszereket s mi is, míg zenekarról beszélünk, ezt a beosztást tartjuk meg. Mielőtt ezt a zenekart bejárnánk, tisztáznunk kell azonban azt a kérdést:

Hányféle zenekar van? Beszélhetünk elsősorban csak *vonós- és csak fúvószenekarról*. A *vonószenekar* az úgynevezett *vonóskvintettből áll*, amelyet az első hegedű, második hegedű, mély hegedű, gordonka és gordon alkot. A *csak fúvókból álló együttest* másképpen *katonazenekarnak* szokták nevezni, minthogy a katonaság hivatalos zenekaraként szerepel.

Az igazi, nagy zenekarnak *szinfónikus* zenekar a neve s ez a vonós- és fúvózenekart egyesíti. Ilyen pl. a Budapesti Filharmonikus Zenekar, vagy az Operaház zenekara.

A *szinfónikus zenekar gerince a vonóskvintett*. Ennek a katonazenekarnál az első szárnycürt, első trombita — mint a primhegedű helyettesítője —, az alt- és tenorkürtök — a második hegedű és mélyhegedű helyettesei —, az eufonium, tuba és helikon — gordonkák és gordonok szőlamainak intonálói — felelnek meg. A többi kürtök és trombiták épügy, mint a szinfónikus zenekarban, a kíséretet alkotják.

Járjuk be hát most a *szinfónikus zenekart* és ismerkedjünk meg a hangszerekkel. Utunk először a vonósokhoz vezet. A *hegedű*, ez a zseniális megoldású, nagyszerű hangszer, csodálatos dolgokat tud elregegni a zene birodalmáról. A *mélyhegedűk* (viola, brácsa) tulajdonképpen a rendes és közismerteknél kissé nagyobb méretezett hegedűk, mélyebb hangolással. A *gordonkák* (cselló, kisbőgő) már jóval nagyobb alakúak, a földre állíthatók és sokkal mélyebb régiókban járnak. A *gordonok* (nagybőgő) a vonósok óriásai, amelyek a basszust dörmögik a vonósok családjában.

Itt kell szólnunk a *hárjáról*. Ez a hangszer csaknem embernagyságú, háromszög alakú keret, amelynek két rövidebb oldalára vannak a húrok felerősítve. Ma az úgynevezett pedálos hárját használják s ennek pedáljaival lehet a hárfa hangjait módosítani. A zeneszerzők elég gyakran alkalmazzák a szelíd hangulatok ecsetelésére. A pedálok a hárfa alján vannak elhelyezve s lábbal igazíthatók.

A *fuvola* rendszeren az első hegedűk mögött fogunk rátalálni. (Különben itt helyezkedik el az egész fafúvó társaság.) A hangszer sok billentyűvel ellátott hengeres facsó. Ujabbán fém-ből is készítik és így még nemesebb színeket tudnak belőle kicsalni. A *kis fuvola* (piccoló) szerkezete ugyanilyen. Éles, sikitó hangját sokszor kihalljuk a zenekarból. Az *oboa* kettős nyelvű hangszere. A befúvás helye nem az oldalán van, hanem a cső kezdeténél, s a játszó egyenesen tartja maga előtt. Testesebb, mint a fuvola s a végén tölcészerűen kiszélesedik. Gyengéd, lágy hangszíne van. Egyik változata az *oboa d'amour*, amely egy kis terccel mélyebben szól az oboánál. Az *angolkürt* egy ötödél szél mélyebben az oboánál s gyönyörű, ábrándos hangszíne van. A végén gömbszerű kiöblösödésben végződik. A *fagótnak* kettős csöve párhuzamosan egymás mellé hajlik s a játszó egy meggörbített csövön keresztül fúj hangszerebe. Rendkívül mély hangja van s éppen ezért humoros hanghatások felkeltésére kiválóan alkalmas. Vérbeli, de még mélyebb hangú rokona a *kontrafagót*.

Az egynyelvű fafúvók közé tartozik a *klarinét*, a legjobban kezelhető és használható hangszerek egyike. Sokféle hangolásban állítják elő. Hangja nagyon szép, úgy lágy, mint az erősebb nem a legnagyobb könnyedséggel játszható rajta. Van belőle *basszklarinét* is, melynek hangja a mélyebb régiókat öleli fel. A ma oly nagyon közkeletű hangszer, a *szakszofon*, nem valami új hangszer. A közönség tengerentúli hangszerekné képzelte, pedig egy híres párisi hangszerkészítő, Sax Adolf, találta fel 1840-ben. Éppen olyan rácsapó nyelve van, mint a klarinétnak, csak hogy az intonálás meghajlított üregben jön létre. Van szoprán-, alt-, tenor-, bariton- és basszusszakszofon. Igen érdekes, néha epedő hangszíne miatt újabban a jazzbandben jutott igen hálás szerephez, de már Bizet is alkalmazta (francia zeneszerző volt, 1838—1875-ig élt).

A *tárogatóról* is meg kell emlékeznünk, mint régi magyar

hangszerről. Hangja a klarinétével rokon, de ennél nemesebb. Az Operaházban a Tristan és Isolde előadásában egy helyen angolkürt helyett is alkalmazták. Leghálásabbak természetesen szőlőszerepei.

A rézfúvók tartománya a második hegedűk mögött van. Nagyon fontos feladatuk van a zenekar alátámasztásában. A sort a *puzonok* nyitják meg és két fajtájuk használatos a zenekarban. Egyik az ú. n. tolopuzon, amelynek két egyenlő átmérőjű, egymásba tolható cső segítségével intonálják a különböző hangokat. Vannak tenor-, basszus- és kontrabasszus puzonok. Hangjuk hősi színezetű és sokban hasonlít a kürtök hangjához. Gyártottak már szelepes puzonokat is, amelyeknek könnyebben kezelhető a szerkezete, de hangja nem olyan sikerűt. A *kürtöket* és *trombitákat* közvetlenül a puzonok mellett találjuk meg. A két egymáshoz hasonló hangszert könnyű összevetesíteni, mert az elnevezésekben is meglehetősen zavar uralkodik. A legfontosabb

származásuk, vagyis, hogy a vadász-kürtből, trombitából, jelzőkürtből, vagy jelzőtrombitából származtak-e? A fúvóka alakjában is van különbség. A trombita fúvókája félgömb alakú s hangja éles, néha recsegő. A kürtök fúvókája egészen tölcészerű, ami lágyabb és nemesebb hangokat eredményez. Alakra nézve a trombiták karcsúbbak.

Az *eredeti vadász-kürt* szűk fúvókával ellátott, jól kiszélesedő tölcésű, többszörösen meghajlított rézfúvó. Eből keletkezett a szelepeskürt, amelynek lírai, lágy hangszíne olyan sikeresen alkalmazzák a zenekarokban. A *trombita* hengeres, csavarodott formájú hangszer, amelyből a szelepes trombita származott. Ez egy oktávval magasabban szól, mint a megfelelő kürt, hangja fénylő és világos színezetű. Sokszor szerepel a zenekarokban az ú. n. *kis trombita*, amely a magas trombitahangok intonálására vállalkozik sikeresen. A *piszton* a postakürtnek ventiles alakja. Hangja igen magas, de korántsem olyan szép, mint a trombitáé. A *piszton* másképpen *ventilkornett*-nek is nevezik.

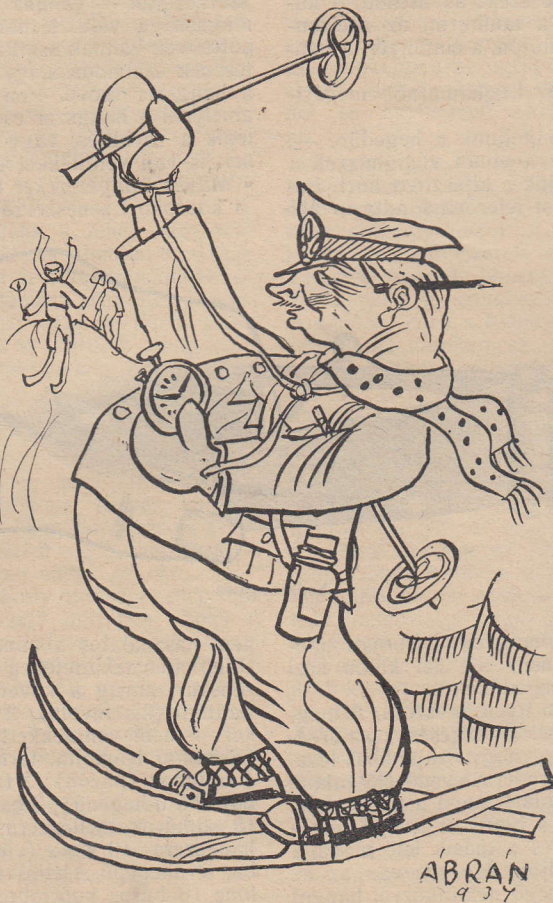
A következő hangszereknek a *jelzőkürt*, vagy *jelzőtrombita* tekinthető ősétül. Egy rézüket csak a katonazenekarban alkalmazzák, ahol igen fontos szerepet töltenek be. A *piccoló szárnykürt* (Esz-piccoló) már előbb is tettünk említést. A *B-szárnykürt* a fúvózenekarok előkelő hangszere, *szopránkürt*nek is nevezik, szemben az *alt-szárnykürt*tel és *basszusszárnykürt*tel (B-tenorkürt). Ez a négy hangszer a magasfekvésű hangok intonálására alkalmas, a mély hangok eljátszására az

ugyannezen csoportba tartozó basszustuba való s ezt már a szinfónikus zenekarokban is használják, mint a rézfúvók basszusát. A *bombardont*, ezt az óriási, nagy tányéralakú kürtöt, amibe bele is lehet bujni — no, nem a csövébe, hanem a hangszer hajlításai közé —, csak katonazenekarokban léptetik fel, a basszus szólamok erősítéséül. A helikon vagy kontrabasszustuba a mélyebb rézfúvó. E három utolsó hangszer már tekintélyes nagyságot is ért el.

Még csak az ütőhangszerek csoportját kell meglátogatnunk, hogy teljes legyen a kép. Az *üstdob* üstälaku, rajta hangolhatólag egy preparált borjúbőr feszül. A *nagy- és kisdob* közismert szerzsáma a katonazenekaroknak. A *tamburin* oldalán csörgökkel ellátott dob, kézzel verik. Az *acélzongora* kromatikus hangolt acélielemekből áll, a *coleszta* kromatikus hangvillákból — kromatikus hangolt — az oktáván belül előforduló hangokat külön lehet kihozni. Nem kell vele bajlódni, hogy pl. c-t adjunk. — Mindkettőt kalapács-ütőszerkezet szölaítatja meg. A *xilofon* kromatikus papálcákból áll. A *cintányér*, vagy réztányér a szinfónikus zenekarban is szerephez jut. A *tamtam*, vagy gong, fel-függesztett bronztal; a *triangulum* háromszögbe hajlított acélrúd csengő, magas hanggal. A *kasz-tányér* két kagylóformájú fadarab, amelyet táncmotívumok alatt csörgögetnek.

Ezzel korántsem merítettük ki az összes hangszereket. Csak azokról beszéltünk, amelyekkel a leggyakrabban találkozunk a zenekarban.

Nyáry László.

Start!

MEGHIVÓ A 13. ORSZÁGOS ŐRSVEZETŐI TÁBORRA.

A Magyar Cserkészszövetség ez évben is megrendezi a szokásos husvéti őrvezetői táborát, mert az őrvezetői tábor egyaránt hasznos a régi, tapasztalt és a kezdő őrvezető számára.

Az őrvezetői tábor új ismereteket, sok gyakorlati és elméleti tudást ad a kezdő őrvezetőnek.

De tanul a régi őrvezető is! Az őrvezetői tábor szelleme új erőt, új ízt, új lendületet ad a munka továbbfolytatásához.

Pajtás! Ha szíveden viseled őröd sorsát, ha jobba, tartalmasabbá akard tenni őröd munkáját: *jöjj el az őrvezetői táborba!*

A tábor célja: hogy rövid öt nap alatt a lehető legtöbbet nyújtsa. Ezért az őrvezetői tábor az állandó, megszokás nélküli munka helye. Csak az jöjjön el tehát, aki ezt bátran vállalja. Délelőtt forgószínpad, délután őrsi összejövetel, előadások, játék, este pedig táborfűz adják a tábor programját.

A tábor ideje: öt nap. Kezdődik 1934 március 24-én, szombaton délután és befejeződik március 29-én, csütörtökön délután.

Gyülekezés: a budapestiek részére és azoknak, akik az utat ismerik: a Hárshegyi Cserkészparkban (Budapest, I., Hárshegyi-út 5. sz.), a többiek részére a Cserkészházban. Innen budapesti fiúk kalauzollják őket a tábor helyére. Jelentkezés budapestiek részére d. u. 3 óráig, a délutáni vonatokkal érkező vidékiek részére a vonatok érkezése szerint minél korábban, hogy a berendezkedést még az esti sötétség beálta előtt befejezhessük.

Részvételi díj: a tábor egész időtartamára: 7 pengő. Ebből egy pengőt bélyegben (lehetőleg apró címletekben) a jelentkezéskor kell beküldeni. A részvételi díj fejében az ellátáson kívül minden résztvevő kap egy-egy, az őrvezetői tábor céljára készült 60 lapos jegyzetfüzetet is.

Tábori jelvény: a tábor résztvevői az utolsó napon megkapják az őrvezetői táborok szokásos hársfalevél-jelvényét.

Felszerelés: a szokásos tábori felszerelés. (Szalmazsákot és pokrócot feltétlenül kell hozni.) Az alábbi könyvek közül minden táborozó hozzon magával legalább kettőt: Major: Az őrsele, Az őr megteremtése, Philipps: Az őrsi rendszer, Sztrilich: A gyakorlati őrvezető, Táborozási könyv, Temesy: Cserkészkönyv, Spielenberg: A magyar cserkész daloskönyve, Bárdos: 101 magyar népdal.

Korhatár: felfelé 17, lefelé a betöltött 14 év.

Könyvvásárlás: a táborparancsnokság módot nyújt arra, hogy a résztvevők könyvvásárlásaikat a táborban 10% kedvezménnyel bonyolíthassák le.

Jelentkezés: a jelentkezéseket a csapatnak kiküldött jelentkezési lapok felhasználásával a 13. Országos őrvezető Tábor Parancsnoksága címére (Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6.) kell küldeni. Ujabb jelentkezési úrlapok a kiküldött minta szerint készíthetők, vagy az Országos Vezetőtiszt Testületnél igényelhetők.

Jelentkezési határidő: március 15.

Hök tagok: a Hök gárda régi tagjait ezúton is felkéri a táborparancsnokság a minél előbbi jelentkezésre, hogy a tábor előtti előkészítő-összejövetelekre (Budapesten és vidéken egyaránt lesznek) valamenynyüket meghívassuk.

Azokat a cserkészeket, akik már végeztek országos vagy kerületi őrvezetői táborát a lehetőséghez képest vezetőknékné osztjuk be. Jelentkezésükkor ebbéli kérésüket tüntessék fel a jelentkezéslap megjegyzés rovatában.

A Magyar Cserkészszövetség
13. Országos őrvezetői Tábor Parancsnoksága.

Négy szemközt.

„A száj a szív bőségéből szól.” A bibliának ez a mondása, hej, szomorú fényt vet sok cserkészszívre!

Diágyerekek vonatán utaztam a napokban. Bevonultam az egyik szakaszba, beültem a sarokba és behűnt szemmel hallgattam a folyosón és a szomszéd szakaszban utazó fiúk beszélgetését. Hát gyerekek, megfájdult a szívem! Minden második szavuk malacság volt, minden tréfájuk pikáns vagy egyenesen szemérmellen szójáték, amelyeken nagyokat nevette a többi. A legegyszerűbb csodálkozás, vagy mérgelődés, vagy rendreutalás kifejezése reprodukálhatatlan durva izléstelenység. Aztán ahogyan a lányokról beszélgettek! Ahogyan az egyik cserkészjelvényes ötödikes az édesanya titkárról: ember teremtéséről mesélt a tátott szájjal figyelő, közbe-közbe „szellemeskedő” kisebbeknek! Nem az, hogy a cserkész X. törvényét nem tartották meg, nem az, hogy Isten VI-ik parancsát sárba gázolták, hanem hogy annyira izléstelen, közönséges lélekről tettek tanúságot! Ha ez a magyar ifjúság lelkiülete, akkor nekem ne meséljenek frázisokat újjászületésről és magyar jövőről! Ezek a mocskos száju suhancok (nb. egytől egyig „úr” fiú!) a legkedélyesebb beszélgetésben sárba gázolják önmaguk úri- és cserkészzónérzetét; ezektől vártok ti nemzetmentést?

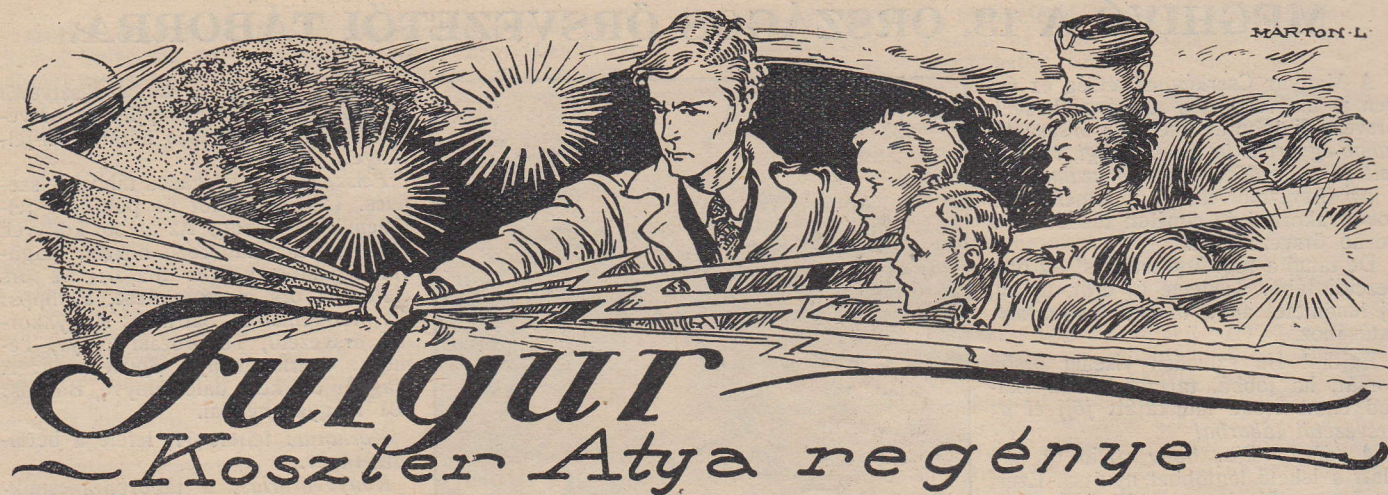
Azt írta a napokban az egyik cserkészpajtás: „Tetszik tudni, a fiúk mindig olyan csúnyákat beszélnek . . . nem tudom, mit csinálnak . . .”

Hát pajtás, először is fájjon neked az a mocskos nyelviség; idegennek érezd a saját lelkedtől, ellenségnek és száz százalékosan cserkészietlennek. Ugy borzadj meg tőle, amint megborzad az ember, ha csúnya kukac hull a kezére a fáról: abban a pillanatban undorral igyekszik lerázni magáról. Aztán ne elégedj meg azzal, hogy te nem beszélsz izléstelenül; azzal sem, hogy félrevonulsz és hallgatsz, amint egyetlen kis liliumjelvényes fiú csinálta azon a szomorú vonaton; hanem ha ők hangosak a

rosszban, rútban, te merj hangos lenni a jó érdekében. Kérd ki magadnak azt a tönust, azt az izlésteleniséget; tiltakozzál az édesanyák, a húgok és nővérek eszméjének bemocskolása ellen; követelj úri izlést és úri beszédmodort. Melléd áll abban a percben minden cserkészfiú és melléd fog állni egész csomó nem-cserkész is, aki addig meghunyászkodva hallgatott és befelé csendesen szegyenkezett, de amint valahol egy bátor hang csendül tiltakozásra és látja, hogy valaki síkra száll a jóért, akkor már van kire támaszkodnia és ő is visszatért bátorsággal áll a jó ügy mellé. Ha pedig más valaki, nálad is igazibb cserkész, előbb pattan fel és szól, akkor te helyeselj neki, végy részt az ilyenkor mindig kialakuló szócsatában és ne engedd, hogy a bűn és izléstelenység elsöpörje a bennetek élő, minden lélekben élő jót.

A cserkészfiúknak nagyon komolyan kell síkra szállniok a cserkészlet tisztá és nemes világnézete érdekében. Ti nem lehettek pipogtyák, félve hallgatók, hiszen a tettek az igazság! És pláne nem lehettek rosszban, letörtségben büntársai a többinek. „A száj a szív bőségéből szól . . .” Azt hiszem, hosszú hónapokig fog fájni bennem az a cserkészjelvény egy olyan fiúnak a szíve fölött, akinek szíve bőségéből azok a trágár és közönséges, rútbeszédek elhangzottak.

Udvariasság és etikett két különböző dolog. Etikett társadalmi formák és szokások kifejeződött rendszere, amelyek bizonyos társadalmi osztályok érintkezését szabályozzák. Udvariasság lelki érték: nemeslelkű emberek előzékeny megbecsülésének kérésugárzása a másik ember felé; ez nincs formához kötve, mert túlmenőleg minden formán és külsőségen, állandó kiáradása a benned levő úri nemességnek. Az etikettet ismernie kell annak, aki társadalmi életet él, különösen annak, aki a külföldiekkel érintkezni akar; ha rajtam állna, minden külföldi túra előtt levizsgáztatnám a cserkészeket a társadalmi illemszabályból és neveletlen, faragatlan gyereket nem engednék ki magunk szegyéne. Udvariasság és előzékeny lélek nélkül viszont a cserkészjelvényt sem hordhatja senki, hiszen a cserkészfiú lelkiületének ez egyik alappillére. Az etikett megköt; az udvariasság felemel.

— Majd éppen egy tudós fog neked sítalpakon lesiklani a kőbánya meredekén! Hajóskapitány, vagy repülőkapitány. Ez a sok műszer azt bizonyítja.

— Ki fogad velem, hogy világgyűlölő feltalálóját? Mennyi ismeretlen szerszám, gép, műszer! Apuka fizikai szertárában sem láttam soha ilyeneket. No, Gabi, mit szólsz hozzá? Csak szimatolsz, nézel és hallgatsz, mint egy néma bölcs.

Gabi mosolyogva nézett fel a furcsa kis asztal mellől, amelyet nagy figyelemmel vizsgálgatott: Én már a nevét is tudom.

— Mit?... Hol?... Hogyan??... Ki az?...

Majdnem egymást taposták le a fiúk, amint megrohmozták a Gabi-mutatta asztalkát. Csodálatos fogantyúk zürzavarában kis rézlemez volt erősítve az asztal lapjára. Rajta egyetlen szó: Fulgur.

— Ful-gur. — Olvasták a fiúk áhitattal.

— A nagy F.

— Magyarul villámot jelent. Fulgur, fulguris, villám.

Beledobbant a szívük abba a hirtelen csendbe, amely ennél a felfedezésnél egyszerre rájuk ereszkedett. Csodálatos erőt és titokzatosságot éreztek ebben az idegen hangzású névben és elérhető közelségben, szinte közvetlén maguk mellett sejtettek váratlan, nagy eseményeket.

Fulgur! — Ismételte még egyszer Kisöcsi, mintha nem tudna betelni ezzel a névvel. Izzott a szeme, mint a tűz. Benne voltak a kalandban és Kisöcsi egyre jobban elemében érezte magát.

Újból Gabi szólt csendes, tompa hangon:

— Fulgurnak hívják ezt a titokzatos embert, aki eljött értünk, hogy magához hívjon, bent járt a kollégiumban láthatatlanul, ismer minket, pedig sohasem találkoztunk!... Bent lakik a hegyek mélyén, sokmázsás sziklatömbökkel zárja el az alagútjait, Európa legmodernebb és legkülönösebb villamos vonatán szállítja a vendégeit és olyan otthont épít magának a föld alatt, amelyet egy milliomos is megirigyelne. Hívott és várt minket és hamarosan jönni fog, hogy...

Jenőke észrevehetőleg megrezsent és az izgalomtól jéghideg kezét rátette a Gabi kezére. Mozdulatlan ajakkal, úgy súgta, mintha az iskolában súgna a barátjának: „Hallgass! Itt van!”

Riadtan kapták fel fejüket a fiúk. Közvetlen mellettük ott állt a titokzatos házigazda.

Nem jött; ott volt. Sohasem látták még, de érezték, tudták, hogy ez csak ő lehet. Fulgur. A hegy ura.

Magas, nyúlánkférfi, különös szabású, soha nem látott anyagból készült sötét ruhában, keztyűvel a kezén, amely ráhajlott a kabátja ujjára, fejét és arcát elborító könnyű maszkban, mely láthatatlanná tette az arcvonásait, csak a

szeme csillogott keresztül a sápadt-sárga autószemüvegen. És a szeméből annyi melegség és olyan derűs jókedv sugárzott, hogy a fiúk félelme és elfogódottsága pillanat alatt eltűnt; úgy érezték, mintha nagyon régen ismernék és szerették ezt a különös embert. Vannak emberek, akiket első pillantásra megszeretünk és határtalan bizalmat érzünk irántuk. Fulgur az első rohammal bevette a fiúk szívét.

— Isten hozott, pajtások! Örülök, hogy eljöttetek! — köszöntötte őket ugyanazon a nyugodt, meleg csengésű hangon, amelyet az imént a csodavasút állomásán hallottak. És amint sorban kezét fogott velük, a bársynos érintésű, puha keztyűn át acélkemény férfiujjak szorítását érezték. — Foglaljatok helyet! Gabi, nyisd ki azt a kis kosárkát. Igen, azt. Izleljétek meg ezt a friss datolyát, amelyet ma délután hoztam Bisertából, az én tuniszi barátomnak, Achmed Ibn Akrabnak kertjéből. Gyönyörű kert; majd meglátjátok. És Achmed Ibn Akrab még az arabok között is egyike a legkedvesebb házigazdáknak. Biser-tát jól jegyeztétek meg; ott sokszor megfordultok majd ezután.

A fiúk bámultak, összenéztek, aztán megízlelték a datolyát. Kitűnő volt. Akik datolyát csak cukorral megnyomorítva, összepréselve, nyúlós-édesen izleltek, nem is sejtik, hogy mennyi zamatot van a friss gyümölcsben. De hogyan tudta Fulgur ezt ilyen üdén tartani napokon, sőt talán heteken át, míg a kis kosár Bisertából Sopronba került, a Károlymagaslat mélységes gyomrába?

Stubiból ki is buggyant rögtön a kérdés. Stubi az a gyerek, aki soha nem félt még senkitől; őt még V...t tanár úr sem tudta megriasztani, akitől pedig reszkettek még a legviharvertebb nyolcadikosok is. Nagyon kedves családi otthonból kikerülő fiúk szoktak ilyen természetesen bátrak lenni, akikhez mindenki csak szeretettel nyúlt eddig és akik el sem tudják képzelni, hogy önekik árthatna valaki. Most is, kezeit a térdén összefonva, olyan bizalommal érdeklődött, mintha a sárvári kúria udvarán édesapjával beszélgetne.

— Kérem szépen, hogyan lehet az, hogy ez a datolya egészen friss, mintha most szedték volna a fáról? Hiszen Tunisz messze van (nem is tudnám hirtelenében, hogy hol keressem) és a szállítás még repülőgépen is napokig tartana?

— Ó, ezek még tegnapi arányok, kis pajtás. Ezentúl más alapon kell majd távolságokat és sebességeket számítanotok. Ma délből Bisertában ebédeltem, Achmed barátomnál, ebéd után sétáltunk egyet a kertben és akkor szedte a számotokra ezt a gyümölcsöt. Különben nem régen érkeztem haza én sem. Amikor a szobámba jöttem, ti már a bozótost kutattátok, hogy átjussatok a barlang szájához.

A fiúknak torkukon akadt a datolya. Összenéztek, nagyot nyeltek és — hallgattak. Stubi is megnémult. Mit kezdhetek volna egy emberrel, aki ma délben egy órakor Tuniszban ebédelt és félőtkor Sopronban friss bisertai gyümölcselel kínálgatja őket? Úgy érezték, hogy mellette ők bizony még nagyon is „tegnapiak“. De mi lesz itt még ezután?

Fulgur most egyszerre előrehajolt, mintha egészen közelről a szemükbe akarna nézni és beszélni kezdett. Az első szótól kezdve magához bilincselte a fiúk tekintetét; míg beszélt, csak ő létezett, senki és semmi más. Nyugodt szavában ellenállhatatlan energia zengett.

— Fiúk, szükségem van rátok. Óriási munkába kezdtem és óriási arányú terveket akarok végrehajtani. Én ma több vagyok, mint egyszerű ember; ma Fulgur vagyok, a Győzhetetlen Erő. Olyan találmányok, olyan erők vannak a hatalmamban, amelyekkel 30 évvel előtte járok a mai kultúrának. Harminc év múlva utolér a tudomány: mások is rájönnek mindarra, amit ma csak én tudok; de harminc év elég nekem arra, hogy kifordítsam sarkaiból a világtörténelmet és Magyarországot nagyra és boldoggá tegyem. Ehhez a munkához munkatársakra van szükségem: fiúkra, akik töretlen idealizmussal állnak bele fantasztikus tervek vonalába és romlatlan lélekkel dolgoznak velem nagy eszmékért, nem a saját maguk hasznáért. Harminc év múlva én öreg ember vagyok; ti feszülő erejű férfiak. Ma megbízható eszköz a kezemben; akkor majd minden nagy tervem hordozói és mesterei a magunk teremtette új világnak. Biztok bennem? Akartok munkatársaim lenni?

— Akarunk! — ugrott fel egyszerre a hat fiú. A szemük égett és zihált a léleketük; egyetlen intésére a sziklafalnak nekirohantak volna.

— Nehéz és áldozatos munkára hívlak. Lehet, hogy ott kell hagyni édesanyját, édesapát, otthonát, barátokat. Lehet, hogy le kell mondani gyerekeitől, szerelemről, az élet minden öröméről. Lehet, hogy koldusként vagy szolgaként kell élni évekig; lehet, hogy ölni kell ezeket szemrebbenés nélkül; lehet, hogy meg kell halni kínos, gyötrelmes halállal egyetlen áruló hang nélkül. Vállaljátok?

— Vállaljuk!

— És ha tanulni kell? Ha Jenő parancsot kap, hogy egy éven belül tökéletesen beszéljen németül? Ha Gabinak két év alatt el kell sajátítania mindent, amit ma egy mérnök tudhat? Ha Stubinak Angliában, Lacinak Japánban kell iskolába járnia és elsőnek lennie minden társa között? Ha

Pursinak és Kisöcsinek év végére tiszta jeles bizonyítványt kell hoznia? Kell! Értitek? Mit szóltok ehhez?

Dermedt csend. A fiúkat megütötte a realitások problémája. Könnyű nagy tervekért lelkesedni, szenvedni, meghalni eszmékért, de unalmas hétköznapokon egyhangú munkát végezni évekig és lenni névtelen pici csavar egy nagy gépben: ez olyan sors, amelynek problémáján a legtöbb nagy emberi nekiindulás zátonyra szokott jutni. Fulgur szemei mosolyogva pihentek a meghökkenett társaságon; szótlanul várta: mi lesz. Nehéz csend feküdt rá a teremre. A csendben a nagy óra tik-takja úgy hangzott, mint a harangszó, szinte ütötte a fiúk dobját. Pursi nagyokat nyelt, Kisöcsi keserves arcot vágott.

Végre Gabi felemelte a fejét: Én vállalom!

Laci és Jenő egyszerre nézett fel: Vállalom!

Komoly, nagy elhatározással a szemükben állt fel Pursi, Stubi, Kisöcsi is: Vállaljuk!

— Helyes. A jelszó: titoktartás, kitartás, engedelmesség. Férfias becsületszót adtok mind a háromra s ennek alapján barátaimmá fogadlak és bevezetlek ember-nemlátta titkokba. Jöjjetek sorban!

Egymásután léptek hozzá a fiúk, beletették kezüket a kemény férfikézbe, és belenézve a szemébe, csengő hangon jelentették ki: becsületszavamra fogadok titoktartást, kitartást, engedelmességet! És Fulgur mindegyiknek azt felelte: Barátommá fogadlak, Isten segítsen bennünket!

Ötöt ütött a falióra. A fiúk megrezzentek. Otthon most kezdődik a studium! — Fulgur felpillantott.

— Nektek hat órára otthon kell lennetek. Fulgur barátai el nem késhetnek. A tanulásnak keményen nekifeszültök; látni akarom, ki mire képes. Ne felejtsetek, én látom minden mozdulatotokat és minden szavakat hallom. Nem szeretnék csalódnai bennetek. — Jenőke elpirult, de azért bátran nézett a szemébe: — Nem fog csalódnai bennem!

— Jól van. Szervusztok, fiúk. Az ajtó előtt vár a villámkocsi, üljetek fel. Pár nap múlva újra hívni foglak és akkor megnyitom előttetek a csodák birodalmát.

Egy perc múlva egymás mögött ültek a kis kocsin és újból élvezték a sötétben száguldás mámoros örömét. Felfelé, újra, meg újra felfelé vitt az útjuk, aztán egyszerre puhán, nesztelenül megálltak, épp úgy, mint idejövét. Felvilantak a villamos zseblámpák és amint ezeknek fényénél kikászolódtak a kocsiból, az azonnal megindult és egy szempillantás alatt belevezett a sziklafalba.

(Folyt. köv.)

— Fiúk, szükségem van rátok!

PISTA MÁR CSERKÉSZ...

Pista már cserkész.

Tízpercben nyomolvasást tanul,
latin és történelem között.

(Valamikor örsvezető lesz),

Nyarak és táborozások

vágyat vetettek belé

s anyásan öleli körül majd őt a szél,

ami szénaillatot hoz el neki este.

Alig látják világos szemei a köves utcát.

Susogó fák és hajló fűszálak tükröződnek a szemeiben.

Nagykarimájú kalapot hord

és száraz tudósok lehetnének irigyei:

mert szívében Isten lakik és fa és virág,

és szombat este

azért imádkozik, hogy szerethesse másnap a gyönyörű földet,

Ahogy az Ur is szerette a teremtés hatodik napján.

Szabó Zoltán.

TIZ DERÉK CSERKÉSZFIÚ...

(Bemutató elsősegélynyújtásra.)

A cserkészek minden strófa kezdetén újra sorakoznak szemben a nézőkkel és őrsvezetőjük vezényszavára előrejönnek a szín középvonaláig. Azok a cserkészek, akik a segélyt nyújtják, ügyeljenek arra, hogy a közönség mindent jól láthasson és hallhasson segélynyújtó munkájukból. Jó, ha a bemutatóelőadást odaillo kiáltásokkal, utasításokkal és rövid párbeszédekkel teszik érthetőbbé és élénkebbé, a rendező utasításai és a mentőmunka milyensége szerint előre megállapítva az egyes szövegeket.

Az őrsvezető utoljára hagyja el a színt. A sor egyik végén áll és irányítja a mukálatokat.

A szövegbemondó a szín baloldalán áll, szemben a közönséggel és lassan, érthetően mondja a szöveget. Az utolsó mondatot az egyes szakaszok végén, ahol a megmaradt cserkészek számát jelöli meg, már csak akkor mondja, mikor a strófában előforduló baleset cserkészáldozatát már kivitték a színről.

*Tíz derék cserkészfiú
Sorakozik rendben:
Pisztolylövés durran el...
Maradtak kilencen.*

(Bemutató: A bemondó süti rá a kapszlis pisztolyt a 10. sz. cserkészre, mire az lerogy. Az őrsvezető 2-3 cserkészzel szabályszerűen megvizsgálja a sebesültet, megtalálja a sebet a vállán, kimossák, bekötik, mások ezalatt hordozóágyat rögtönöznek botokból, köpenyegből és elszállítják a sebesültet.)

*Kilenc derék jó cserkész,
Felettük egy polc van,
Arról egy súly lepotyog.
Maradnak csak nyolcan.*

(Bemutató: Egy üres kartonpapírkockát, melyen felül karika van a közönség felé fordított részén, meg ez: „Súlya 5 q”, a cserkészek adott jelre a karikába fűzött rúd segítségével nagy erőfeszítések közt felemelnek, mintha láthatatlan polcra akarnák feljuttatni, hirtelen recsegés, a súly megdől és a 9. sz. cserkész lábára zuhan alá, aki éles kiáltással lerogy. Elsősegély, kötözés, hat fiú, páronkint alája kulcsolt kézen (ketten a lábát támasztva) kiviszi a színről. A legkisebb cserkész félkézzel utánaviszi a súlyt.)

*Nyolc derék cserkész vonul,
Túrve nap hevét,
Egyik napszúrást kapott,
S nem maradt csak hét.*

(Bemutató: Elsősegély napszúrásnál. A beteget eszméletre térítik és ketten fogva elől és hátul, kiviszik.)

*Hét baltás cserkészfiú
Metszi a gallyat:*

*Egy a karját vágja meg,
S nem marad csak hat.*

(Bemutató: Fatörzset gallyaznak, az egyiknek kezében megcsúszik a balta, megvágja alsókarján az ütőeret. Szabályos bekötözés. Ketten gólyaszíben kiviszik.)

*Hat derék cserkészfiú
Birokra szökött,
Egy a lábát eltöri:
S nem marad csak öt.*

(Bemutató: Birkóznak páronkint. Egyik éles kiáltással a földön marad. Lábtörést szenvedett. Többiek rögtönözött botokból, nyakkendőkből hordozó ágyat rögtönöznek és elszállítják.)

*Öt derék cserkészfiú
Versenyfutni mégyen,
Egy betörte a fejét,
Hazavitték négyen.*

(Bemutató: Start a futásnál, egy elesik és beveri a fejét, többi elfut és visszajön, eszméletre hozzák, bekötik a fejét. Két bot és két nyakkendő rögtönözött hordágyán kiviszik.)

*Négy derék cserkészfiú
Alig áll a lábom,
Egy elájul, földre hull,
S nem marad csak három.*

(Bemutató: Menetelés, a negyedik sz. cserkész összeesik, eszméletre térítik, s ketten ülő helyzetben kiviszik.)

*Három cserkészfiú főz
S míg a gulyás megfő,
Egyet a láng megcsapott,
S nem maradt csak kettő.*

(Bemutató: Tűzrakás, bográcsfelakasztás, főzés, a 3. sz. fiút megperzseli kezén a tűz, szabályos égési sebbezelés. A sebesültet ketten kitámogatják kétfelől.)

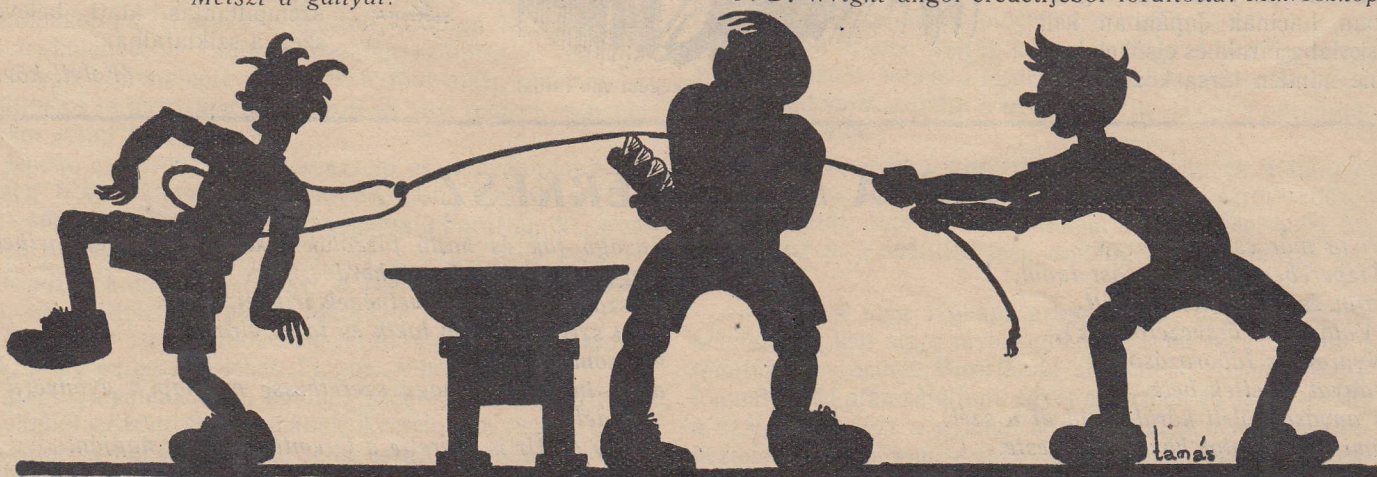
*Két derék cserkészfiú
Fúr-faragni megy,
Egy megsérti a kezét,
S nem marad csak egy.*

(Bemutató: A 2. sz. cserkész rávág az ujjára a kalapáccsal szegezés közben. Első kimossa, bekeni, beköti az ujját, mire a fiú magalában egyedül kimegy.)

*Egy elárvult cserkész szól:
„Társaim megsebezve,
Megyek én is. Jótszakát!”
S nem marad már egy se.*

Az idézőjelbe tett részt a 10. szám, az utolsónak maradt őrsvezető mondja, tiszteleg a közönség felé és kimegy. A szövegbemondó csak az első és az utolsó sorát mondja ennek a strófának.

T. D. Wright angol eredetijéből fordította: Mikroszkóp.

Táborozás Ausztriában és Görögországban.

A bécsi 18. sz. cserkészcsapat parancsnoksága az idei nyár folyamán rendezendő táboraiiban ismét szívesen lát magyar cserkészeket. A tábor három részből áll:

I. Július 1—31-ig Drobollach am Faakersee, ára Wien—Drobollach utazással együtt, teljes ellátással S 148.

II. Augusztus 1—31-ig Athen közelében, ára hajóutazással, Drobollachból oda és vissza (Ragusa, Cattaro, Corfu, Patras) teljes ellátással S 220.

III. Szeptember 1—3-ig Drobollach am Faakersee, ára Drobollach—Wien utazással és ellátással S 22.

A csapat hajlandó a táborba indulás előtt néhány napig Bécsben a velük táborozókat ellátni.

Részletes tájékoztatást nyújt a Külügyi Hivatal.

Cserkészrepülők január—február hónapi repülései.

A cserkészrepülők hármashatárhegyi terepén rendszeresen folyik vasárnaponként a munka. Január 6-án avatták fel a hangárakat és azóta már is olyan eredményeket értek el, melyre a motornélküli repülősport hívei felfigyeltek, s melyre mi cserkészek méltán büszkék lehetünk. Február 11-én Rotter Lajos öregcserkész a saját maga tervezte és a 13. sz. Ezermester-cserkészek által épített „Karakán” géppel 5 óra 3 percet repült, ezzel a teljesítményével és a múlt évi eredményei alapján (1933. aug. 8-án végett 84.819 km távolsági és ugyanakkor repült 1840 méteres magassági magyar rekordok) az első Magyarországon, aki tel-

Fejfájást megszüntetik
és meghűlésnél
gyors javulást
eredményeznek az
Aspirin tabletták.

De a valódi
Aspirin tabletták
legyenek a
BAYER kereszttel

gyógyszertárakban kapható.

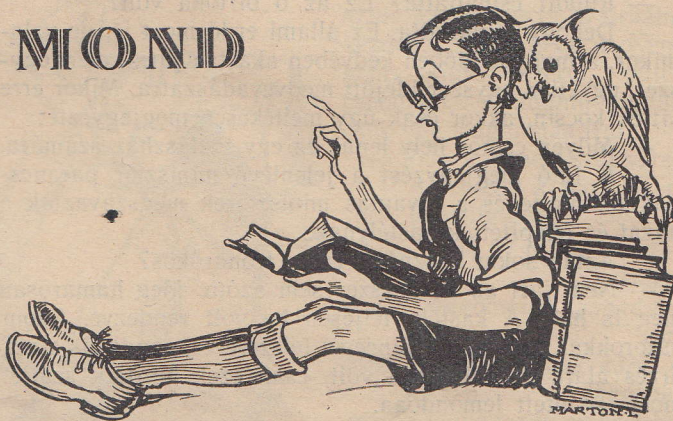
jesítmény-jelvényt megkapta. Ugyanakkor Stef Tibor öregcserkészünk 1 óra 15 percet repült a Jamboree géppel. Február 18-án ketten „C” vizsgát tettek (5 percen túl vitorláztak). Február 25-én megkezdődött az új siklótanfolyam 16 cserkészfiúval.

JANKÓ BÖLCSEKET MOND

Jó étvágyú a fecske. Tudjátok, hogy a fecske kizárólag rovarokkal táplálkozik; ezért nehéz is sokáig fogságban tartani, mert a táplálása nagy feladat. Egy természettudós egy ízben szerencsétlenül járt füstifecskest vitt haza és szeretettel gyógyította. Hogy örökké éhes kis betegének bő asztaít terithessen, az istállóban hatalmas vízzel telt edényeket helyeztet el s a behullott legyeket kis csipesszel kiszedve, hordta a fecskéjének. A kis állat vígan megevett egy óra alatt 30—70 legyet, aszerint, hogy a tudós mennyit tudott számára összefogdosni. Este a holtra fáradt tudós megállapította, hogy az étvágytalan, beteg fecske 800 legyet evett meg egy nap alatt. Mennyit ehet az egészséges, vígan szállodosó főbbi kollegája?

Hasznos háziállatok. Német összeállítás alapján érdekes jegyzéket közölök a kertek, földek kis jótévőiről, akik kártékony rovarok pusztításával a földmives legjobb szövetségesei. Mindegyik mellé odateszem zárójelben azt az összeget, amennyit körülbelül használ a föld gazdájának.

Varangy (30 P), béka (25), gyík (30), kígyó (20), fülesbagoly (60), seregély (25), fecske (80), vörösbegy (20), cinke

(30), rozsdafarkú (20), harkály (50), pinty (20), menyét (40), sündisznó (50), denevér (130), cickány (30). Hasznos még a vakondok, kakuk, búbosbanka, egerészölyv, kuvik és még egy csomó; ezeknek hasznát azonban a német tudós bácsi elfeledte kiszámítani.

VAN MÁR ÓRSI-SARKOTOK ?

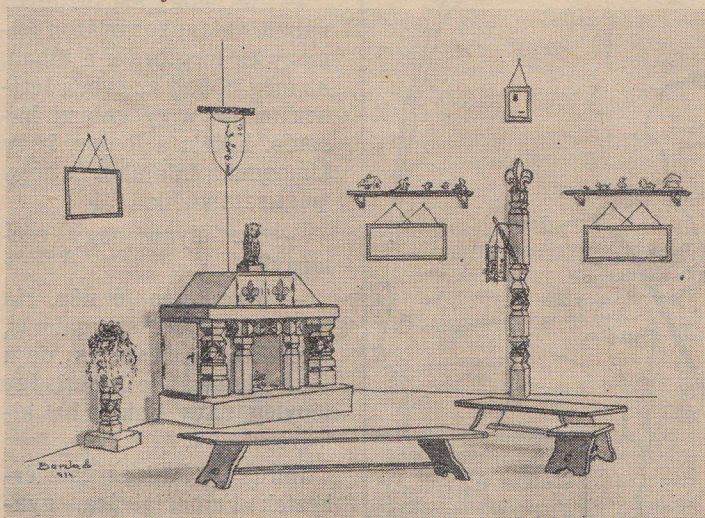
— De nekem nem tetszik a modern bútor, válaszolta Pali, a Baglyok érdemes vezetője.

— Ha éppen ez a baj, mutathatok egy magyaros őrsi-sarok

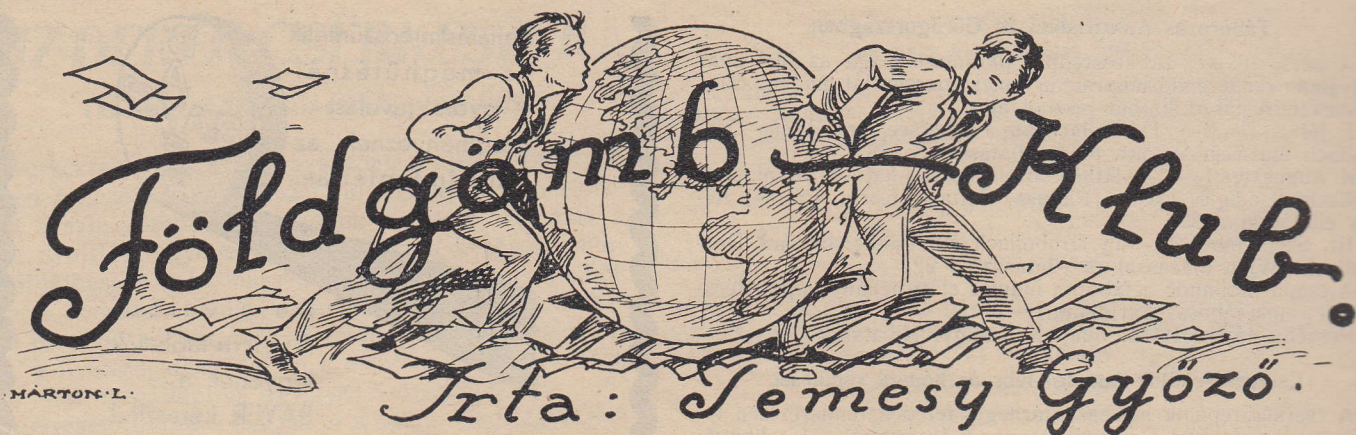
tervet is — mondtam erre a minapi beszélgetésünk közben. Éppen van nálam ilyen.

— Nézzük csak! Hm, ez megfelelne, de úgy látom, körülményes az elkészítése.

— Ne hidd, Palikám! Kezdjük csak a legnagyobb darabon, a „kandalló”-szekrényen. Kis észjárattással bárki megcsinálhatja az összeállítás méreteit. Az elején levő nagy oszlopok kivágása rövid idő alatt megvan. (Felrajzoljuk vonalzóval a mintát, és fűrészsel kivágjuk.) Az alapot vagy egészen beépítjük a sarokba, vagy csak téglalap alakúra csináljuk. Két oldalt és a felső részen ajtókkal ellátott szekrényrészek vannak. A tüzet pár darab, a kandalló nyílásába erősített fával helyettesítjük. Közéjük halványpiros villanykörtét helyezünk úgy, hogy fénye kifelé vetődjék. (A vezetéket csövekben irányítsuk: rövidzárlat a faanyagot könnyen meggyújtja!) A lámpióntartó oszlop tetejére gipszöntvényű cserkészjelvényt helyezhetünk. Magát a lámpiónt kis vesződséggel ügyeskező fiú összeállítja. A falon levő kis polcokra mese- vagy másféle játékalakokat állítunk. A padok összeállítása nem okoz nagy gondot. Az egyszerű virágtartóval sokkal kedvesebbé, lakályosabbá tehetjük a kis sarkot (csak azután a lurkók öntözzék ám a virágokat!). Végül az egész bútorzatot magyaros színekkel (élénk zöld, piros, kék) befestjük. A sötét otthonhelyiség kis zugában, a kandalló „lobogó” lángjainál egészen más lesz a hangulat az összejöveteleken.

Benkő Andor 171. cs.

— Ha kifelé olvassa az ember, úgy, ahogy Pestről jövőt látja, akkora két betű: R. és E. Talán van Sziget felé még néhány betű?

— Nincs, csak ez a kettő. De ezek nem tartoznak együvé. Külön-külön nevet jelentenek. Az R. annyi, mint...

— Róbert Károly — kottyant bele Karcsi.

— Mint Rudolf királyfi és trónörökös, Ferenc Jóska fia...

— Rudolf csináltatta? Ez az ő birtoka volt?

— Dehogyan csináltatta. Ez állami erdő most is, de valamikor, a magyar időben kedvében akartak járni, mert egyszer, egyetlen egyszer idejött medvevadászatra. Mikor erre vitték kocsin, akkor csak úgy mellékesen megjegyezte:

— Milyen csinos hely lenne ez egy vadászház számára.

— A futó megjegyzést a jelenlévő miniszter parancsnak tekintette és a lovagias miniszterek megszavazták a házat és felépítették kastélynak...

— Aztán sokat használta ezt a trónörökös?

— Nem járt az itt egyszer sem azóta. Meg hamarosan meg is halt. A kastély teljesen be volt rendezve, finom bútorkokkal, konyhával, pincével felszerelve, gondozás alatt, őrzés alatt, szóval dendi volt, csak ezek hordták széjjel most — intett lemondóan.

— Hát az E. betű? Csak nem Erzsébet királyné?

— De bíz' annak a kezdőbetűje. Az meg éppen sohase járt erre, de ígérete volt és erre az esetre készült megjelentetésnek.

— Mennyi finomsága a magyar természetnek! Az úr a máramarosi őserdőkben is úr. A lovag a fenyőóriások sűrűjében is lovagias a hölgyekkel szemben. De miért nem tud a maga fajtájával szemben ilyen elbűvölő lenni?

— Igaz, hogy egymást szeretik rágni? — mosolygott a gyakornok. — Biztos, hogy sok jó testvéri érzés van azért a magyarban. Nem jól együtt vagyunk mi is most?

— Az igaz, hogy áldott jó szíve van, de a maga fajtájával hamar összekap. De mondja csak — és Lexi halkra fogta a hangját, — nem kell itt most nagyon vigyázni... az új világban...

— Nem új világ ez, instálom, csak olyan pillanatnyi rémálom, — intett a kezével a gyakornok — nem értenek ezek csak az erőszakhoz és ez a kétségbeesett gyenge

fegyvere. Lexi majd megölelte, olyan boldogan hallgatta.

— Én úgy látom, — folytatta a gyakornok — talán azért, mert én is fiatal vagyok még, hogy a magyar ember nagyon a szívébe tudja zárni azt, akit szeret. Én hiszek a magyar természet nemes alapérzéseiben. De közeledünk Szigethez: jó utat!

Barátságosan elváltunk. A búcsúzásnál feltűnés nélkül lehetett megköszönnünk a szavait. Milyen jól esett oda-súgni neki: „nincs itt semmi baj“ és milyen ringató érzés volt, mikor azt súgta rá: mi állunk a vártán! Áldott Északkeleti Felföld: hogy vágyom utánad! Az út végérvényesen végetért. „Minden erőnkkel azon fogunk dolgozni — így végződik Lexiék naplója —, hogy azt a finom, gyengéd, nemes érzelmet, amit a fenyőrengeteg fölé kitermelt E. betű a megértő léleknek jelez, az egész művelt világ igazán, bensőségesen megértse. Akkor megismeri a világ az igazi magyar nemzetet és megérti, hogy a Kárpátok medencéje szétválaszthatatlan földrajzi és magyar egység“.

VI. FEJEZET.

Fel a Sastavakhoz!

— Sastó, vagyis sasok tava az a tó, amelyben sasok fürdenek. De mért és mióta sastó az, amelyekben oláhok fürdenek? — incselkedett Baráth Pali.

— Az úgy van, kérem, hogy ez akkor volt a sasok tava, amikor még oláhnak híre-hamva nem volt itt. Hogy aztán jöttek babonájukkal, azóta a sasok elszoktak tőle, — válaszlott félig komolyan a házigazda.

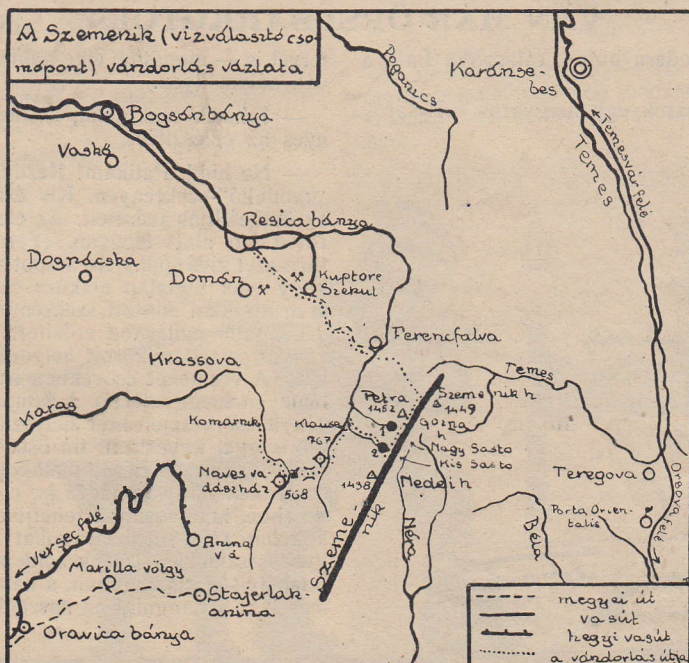
— Tulajdonképpen mi a babonájuk? — kérdezte Békés Imre.

— Hát, hogy aki bizonyos napon, valamikor nyáron felmegy és megfürdik a tóban, az még abban az évben férjhez megy, vagy valami hasonló. Ebben a fontos, hogy kimozdul a falujából és hogy megtisztálkodik.

— Ez olyan nagy esemény?

— Ez a nép jó nép. Ha nem is nagyon szorgalmas, jólélő és tisztességes; de a faluja határát se ismeri. Így tényleg nagy dolog, ha kimerészkedik.

Imrus és Pali az este érkeztek Ferencfalvára, gya-

logosan. Külön-külön indultak a Temesvár—Gátaljai vonalon és a Resicabányáról idevezető úton találkoztak. Pali egy nappal előbb jött, mert meg akarta nézni Resicát. Holnap együtt indulnak a Szemenik megmászására, fel a Sastavakhoz, ha ugyan nem lesz bajuk az útlevelellenőrzéssel és a csendőrségi jelentkezéssel ebben az új időben. Mikorra a holnapi utat a telepfelügyelővel, házigazdájukkal megtárgyalták, kísérték a faluból és letelepedtek az erdőszélen. Még alig hat óra, van még egy órájuk beszélgetésre. Pali elmondta bányalátogatását.

Pali elbeszélése.

Alig, hogy elhelyezkedtek a pázsiton, amilyen üde, selymes fű csak nedves hegyvidéken van júliusban, Imrus bízta Palit:

— No, rajta!

— Már akkor elfelejtettem a mögöttem lévő világot, amikor a vonat Bogsánbánya után zárt katlanon vitt keresztül. A közet csillámpala és banait, láttam több márványlencsét, amit persze bányászni nem érdemes, mert nagyon kis mennyiség. Látom az 5—6 m széles Berzava folyót, itt még patak. Erről azt mesélte egy útitársam, hogy amikor most tavasszal a folyó átszakított itt a Ferencfalva fölött valami völgyzárógátat, akkor olyan víztömeg zúdult a völgyre, hogy Bogsánnál egy óra alatt 3 métert dagadt a víz.

— Ezt a gátat meg fogjuk nézni — élénkült neki Imrus. — Én is hallottam róla, mint „brázóvai“ gátról és a román fő:erdész úr akinél ideérkezésükre jelentkeztünk, tudod — ki szokott menni rendes emberekkel személyesen oda.

— Remélem, mi is rendes emberek vagyunk. Szóval aztán láttam még erdőt és erdőt: tölgy, bükk, fenyő, kőris. Hát amint délelőtt megérkeztem Resicabányára, csak elámulok. Barátom, én szentül hiszek benne, hogy Magyar-

HARTON L.
633

— Remélem, nem volt vers?

ország minden része a legváltozatosabb föld. Bárhova megy, tele van izgató meglepetésekkel és látnivalókkal.

— Mondjad már az izgalmat!

— Ez a bányatelep valaha 15.000 munkást foglalkoztatott, ma harmada ha van. De ma is olyan gyárai vannak még, hogy erről sejtelmem se volt. Nem sokat gondolkoztam, bementem az igazgatósági irodába. Jól megnézték útlevelemet, azután nagyon kedvesen fogadtak, egy főmérnök vett pártfogásba, sokat megmutatott, aztán, mikor látta, hogy nem vagyok készen, egyenesen megkérdezte:

— Volna még valami, amit látni szeretne?

— Kérem, ha lehetne — bányát szeretnék látni!

— Halló Florea! — beszélt máris a telefonba, — kérem Szekult! Halló, Kresaldo? — Kérlek, itt van Budapestről egy magyar „szimpatikus studiosus“ (ez én voltam), bányát szeretne látni... Rendben van!

— Tessék nyugodtan kimenni, mindent megteszek, amit lehet. Csakhogy vonat nem megy délután négyig.

— Elmegyek én gyalog, vándorúton vagyok. Még pedig azonnal.

Az egész út 7 kilométer volt, megtettem ötnegyed óra alatt. Valahol félúton lehettem; pompás helyen leülök a Kuptore patak mellé és eszem, aztán leheveredtem és firkálni kezdek... Tudod, ez a gyengém: kinn heverni, teljes csendben, felüdülni, aztán csak úgy magamnak írni...

— Remélem, nem volt vers?

— A remény kopasz, mert vers. Idehallgass:

*Hiába, csak itt a természet
[ölén,
Érzem magamat is szabadnak
[én.
Ropognak, dörögnek körül a
[hegyek,,
Ahogy kiaknazzák emberi ke-
[zek.
Szundítok. Álom akkor is:
[eszmények,
A poézis, tudomány és művé-
[szet...*

(Folyt. köv.)

SPORT

Rekordok. Rud, a tél folyamán nálunk is szerepelt (sajnos, balsikérel szerepelt) siugró világrekorder alighogy eltávozott Magyarországról, új ugrósáncra újra a világrekord kapuját döngette szédületes ugrásaival. Figyeljétek, fiúk, a világrekordok sorsát: hogy dönti le egy-egy újabb nagy erőfeszítés a régi eredményt, amelvről pedig sokszor azt hisszük, hogy az emberi teljesítőképesség legvégső határán áll. Nézzétek a húsz év előtti olimpiászok eredményeit és hasonlítsátok össze a maiakkal! Ki gondolta akkor, hogy két méteren felül lehet magasba ugrani, négy méter messze elhagyja a rúdugrás, 10.3 alatt lehet száz métert megfutni, sível 90 métert lehet ostromolni, meg hogy a valamire való súlydobórekororder nem adhatja 16 méteren alul! — Újabb rekordok újabb erőfeszítésekre sarkalnak és még mindig van tovább, és sehol nem értünk el a végső határig, amelynél ember jobbat el nem érhetne. Tiszteletreméltó az embernek ez az örök harca a jobbért, nagyobbért. Sportban stopperrel, méterrel lemérik; ezer másban nem tudják lemérni, de tudjuk, hogy így megy ez minden vonalon. Ez az örök történet viszi előre az ember kultúráját. Nincs megállás! Előre!

Bátorság és butaság. Váratlanul óriási hőforogteteg vonult el S. fölött és 24 óra alatt akkora hó esett, hogy a gyerekek alig látszottak ki belőle. Száznál több helyen szakadt a telefon és a világítás dróthuzala a rátapadó nedves hótömeg súlya alatt. Gyerekek jönnek haza az iskolából. Egyik elküldte: Ki meri megfogni ezt a drótot? Megvillannak a szemek. Sport! Bátor-

ság-próba! És rögtön akad, aki *leveti a kesztyűjét* és pusztá kézzel megmarkolja a földön kunkorodó drótot, amelynek másik vége felútt az oszlopra. Isten őrizte az ostoba kölyköt, hogy nem a világítás, hanem a telefon vezetéket fogta meg. Ha a világítóáramhoz nyúl, szénné égve marad ott azonnal. — Én csak azt csodálom, hogy nem volt a fiúk csoportjában cserkészfiú, aki megmondta volna a pajtásainak: bátorság és butaság között különbség van, hékás! A bátorság férfierény, büszke reá kicsi, nagy; de leszakadt drótot meggondolatlanul, ok nélkül fogdosni és súlyos bajnak kitenni magadat, az nem bátorság, hanem botor, ostoba gyerekesség. — Ugy-e, fiúk, cserkész nem fogta volna meg a drótot? S ha meg kell fognia, mondjuk, ha életet ment vele, hogy felemeli, akkor is kesztyűs kezét, ha vizes a kesztyű, még száraz kendőbe takarja és szigeteli, úgy nyúl a halálos árammal telített veszedelmes jószágához. Mert a cserkész nem csinál butaságot csak azért, hogy mások bátornak tartsák.

Játék. A napokban nálunk az iskolában egy negyedikes nyíllal kilötte a barátja szemét. Játsoztak. És a 14 éves fiúnak nem volt annyi esze, hogy ne menjen oda, ahová a másik nyíllal, a másik 14 évesnek sem mondta meg a szíve, hogy nem lehet, míg előtte áll a pajtása. „Nem akartam!“ Elhiszem. Ha akartad volna, gazember lennél s lecsuknának érte. De ez a „nem akartam“ visszaadja-e a pajtásnak szemévilágát? — Látjátok, a cserkészfiúnak, a vidám és meggondolt férfilelkű fiúnak nagy hivatását: megtanítani a pajtásokat arra, hogy minden játék közben is mindig úr legyen az ész. Micsoda játék az, amelyből jaj lesz a végén?

KÖNYVESTÁSKA

Olvadási program. Három forrása van a könyveknek, amelyeket olvasnotok lehet: saját könyvtár és az otthoni: édesapádé, testvéreidé; azután a pajtásaidtól kölcsönkért könyvek; és végül az iskolai könyvtárból, csapat, vagy gyár, vagy egyesület könyvtárából, vagy valamely városi könyvtárból kivett könyvek.

Azt azonban, hogy mit olvasol, nem a véletlenül kínálkozó alkalom határozza meg. Nem lehet ötletszerűen kiolvasni, mert akkor a tisztán rendszertelen szórakozás eszköze leszel és nem tervszerű önképzés. Pedig a könyvek ép úgy barátaid, mint az örsöd tagjai és ép úgy nevelőid, mint édesapád, parancsnokod, lelkiatyád. A Könyv az a jóbarát, aki veled együtt nő fel, veled fejlődik, mélyül, öregszik. Minden kornak, szinte minden további hónapjának az életednek megvannak a maga időszerű olvasmányai és ha egészen pontos sorrendet nem is tudsz tartani, mégis bizonyos rendszeres egymásutánban kell a különböző könyveknek sorakozniuk. Mit szólnál egy érettségiző öreg fiúhoz, aki Vernét, meséskönyvet olvasna? Vagy mit szólnál a kis másodikoshoz, aki Tolsztoj súlyos kötetivel vesződik, vagy „Az ember tragédiáját” gyúrja nyögve, vagy Courths Mahler limonádé-könyvein éldeleg?

Minden könyv az írójának lelket sugározza. Amikor olvasol, láthatatlan látogatók jönnek a szobádba: írók, költők, filozófusok, mesemondók. Leülnek az asztalodhoz, te a lábukhoz ülsz és az első oldaltól kezdve ők mesélnek, te pedig fülelsz, tátott szájjal és tárt lélekkel hallgatsz ők. Mindegyik egy csomó kínkes gondolatot hozott magával ajándékkul az emberiségnek és elrejtette őket a könyveibe; amikor olvasod, az író gondolatai lassan átszivárognak a lelkedbe és a tiédé lesznek.

Már most képzeld el: hány ember van, akivel édesapád meg nem engedné, hogy szóbaállj, tiltana, büntetne és azt mondaná: ezzel nem beszélgethetsz, mert rosszlelkű ember, aki elront téged is. Ép így van azok között is egész csomó rosszlelkű ember, aki tudja és akarva rosszat ír; aztán van egy csomó, akinek világnézete, vagy az életről és az élet nagy kérdéseiről való felfogása tökéletesen más, mint a tied, magyar cserkészfiú. Most aztán képzeld el, hogy egy ilyen emberrel nem személyesen találkozol, hanem a nyomtatott betűk világában, amint egyik könyvét olvasod. Nem mindegy, hogy szóval vagy írásban adja be neked a lelkedet rontó mérges gondolatot? Ismerek öreg diákokat, akit egyetlen könyv teljesen kiforgatott a vallásosságából és már egy éve küzdök, ma sem tudott még újra rendbe jönni. Mennyire meg kell válogatnod az írókat, akiknek könyvét a kezdebe veszed és bizalommal reáahagyod magadat, hogy ők tanítsanak! Egy csomó író, akinek könyvét cserkészfiú nem veheti a kezébe; egy csomó könyv, amelyet neked nem lehet elolvasnod. Édesapád, lelkiatyád, tanárod, parancsnokod ismerik az

MINDEN CSERKÉSZ

SCHMOLL-PASTÁ-T

HASZNÁL.

MAGYAR GYÁRTMÁNY!

írókat és könyveket. Mielőtt kinyitasz egy könyvet, nézd meg az íróját és aztán kérdezd meg őket: ennek az írónak ilyen című könyve neked való-e? Ha azt mondják, hogy nem, akkor nincs hatalom, amely rávihetne, hogy a könyvet mégis elolvasd. Minek? Ellenséget a várba engedni? Nem ostobaság?

Aztán még egyet. Vannak írók, akik elsőrendűen tudnak kisfiúknak írni; mások a kamaszkor hányatott viharos éveiben kifűnő erősítők, megint mások a nagy élet problémáit bontogatják, szépségeit adagolják. És egyik feltételezi a másikat. Aki rendszeresen mind végigolvasta a kisfiúk jó könyveit, utána fokozatosan a kamaszkor, serdülőkor, ifjúkor, férfikor számára író költőket és írókat tanulmányozza, az megdöbbenéssel lelkileg és annak minden író nevelője, barátja lesz. Viszont nem lehet egyszerre a komoly, nagy írókat olvasni, ha az ifjúságiakat még nem ismered. Gyönyörűen felépített hatalmas rendszer az igazi olvasási program, amelyen lépésről-lépésre végig kell menned, hogy intelligens, olvasott ember legyen belőled.

Látod, azért kell, hogy legyen olvasási programod. Hosszú listán összeállítva azok az írók és könyvek, akiket végig akarsz olvasni. Ezt a programot összeírod magad, aztán odaadod édesapádnak, parancsnok úrnak, lelkiatyának, megbeszéléd mind-egyikkel, ez is, az is változtat, bővít, hozzáad egy csomót, javít a sorrenden; aztán idők folytán új meg új könyvek lesznek, amelyeket szintén hozzáírsz a jegyzetkedhez. És ha könyvtárba iratkoztál, sorra veszed a feljegyzeteket, édesapa könyvtárában is azt keresed, pajtásaidtól ezeket kéred. Intelligensen csak úgy lehet olvasnod, ha jól megrágott, gonddal összeállított olvasási program alapján dolgozol.

A Magyar Cserkész mult számában felsoroltam néhány könyvet, amelyeket minden kisfiúnak el kell olvasnia. Ismered őket? Megvannak neked? Hányat nem olvastál közülük?

A most jövő számokban egymásután írok majd egy csomó író és könyvet, akik megfelelő időszakokban a barátaid, olvasmányaid kell, hogy legyenek! Próbálj összeállítani belőlük okos, szép programot. Aztán majd szót ejtünk az olvasásod módjáról is és sok egyébéről, ami összefügg a könyvek birodalmával. Megjelent a „Kiscserkész” első száma. Kedves, tartalmas lap. Fogadjátok szeretettel. Kapható a kiscserkészközpontnál a Cserkészházban. *Kosztler atya.*

TÁBORTŰZNÉL

Súlyos viharok dúlnak odakint. Hóvihar, forradalmi vérvihar, gyűlölködő harag viharai. És közben idebent a cserkész csendesen meggyújtja a szeretet tűzét, melléje telepszik és mesél a barátainak az ő munkájáról. Névtelen munka, észrevétlenül folyik; mégis a földet nyögőtető nagy viharok tovafulnak, de ez a munka mélyre gyökerezik és új jövő nő ki belőle. Minden viharral szemben a cserkésznek van igazsága.

Mig a tél a szobába szorít bennünket, vígan folynak a cserkészünnepek. A pápai cserkész (a bencés gimnázium Corvin Mátyás és a ref. kollégium Tisza István csapatai) február 12-én gyújtották meg jamboree-beszámolójuk táboritűzét a színházban, az érdeklődők nagy táborát gyújtja köréje. Az ünnepélyt v. Faragó Ede országos vezetőtszét nyitotta meg, beszédeiben végigvezette a hallgatókat a magyar cserkészt fejlődésének útjain. Utána a két csapat cserkészei Tóth Sándor cserkésztiszt vezetésével félórás táboritűz keretében mutatták be a készülődést, a jamboree egy napját, mókás jelenetekkel nagy derűtséget kelteve. A pápai cserkészek készülődéséről és a jamboree-n való szerepléséről Borossy Jusztin csapat-parancsnok tartott vetített képi előadást. A közönség eléggé „felmelegedve” (már t. i. az eddigi eseményeken), élvezettel nézte végig a műsor zárószámát, a jamboree-filmet. — A soproni 64. sz. Asztrik csapat (a Magyar Cserkész rejtőnyorvátának vezetői) február 13-án rendezte meg farsangi estjét, amelyet egybekötött a parancsnok nevenapjának megünneplésével. Monológ, csárdás-bemutató, kis színdarab után kedves, bensőséges hangulatú teázás mellett sokáig együtt maradtak a fiúk. — Az endródi rk. polg. 571. sz. Szent Alajos csapata ugyanezen a napon nyilvános farsangi előadást rendezett. Koszter atya darabját adták elő a fiúk, akiknek több kisebb száma mellé a polgárista kisleányok számai sorakoztak: táncot, mesemondást, zongoraszámot adtak a leányok. Az ünnepély nagyon kedvesen sikerült.

Komoly munka hírért is hozza a táboritűzhöz az esti szél. A bácsalmási Tomori-cserkészek érdekes módját találták meg annak, hogyan halálják meg közséjüknek azt a nemes támogatást, amelyet tavaly a jamboree előtt nyújtottak a cserkészeknek. Novembertől kezdve minden második vasárnap délután a cserkésztől tágas termében ingyenes licéális előadást rendeznek felváltva a cserkésztisztek, amelyeken érdekes tárgyakról tartanak előadást. A kísérőszámokat a rajok és örsök ugyancsak felváltva adják. Minden előadáson jamboree-ismertetések és bemutatások is vannak. Már hat ilyen előadás volt és mindegyiket zsűfolt ház nézte végig. Az uttóró beszédes példát bizonyára több csapat követi. — Február 4-én délelőtt 10 órai kezdettel az V. cserkészközpont hivatalos helyiségében évi rendes közgyűlést tartott. A közgyűlés tárgya a beszámolókon és tervezeteken kívül a munkanévelői cserkészek helyzetének megtárgyalása volt. A szegedi tisztek közül v. Máriaiföldy Márton dr. elnök, Für István dr., Bod-

rossy Erik, Ábrahám Károly, Ormós Zsigmond dr. és Jachan Géza dr. tartottak előadást. A közgyűlés köszönetét nyilvánította a szegedi Ifjúsági Szociális Parlament elnökségének a cserkészelvek és érdekek pártolásáért. Végül a közgyűlés a gyöngélködő Baden-Powell világfőcserkészt üdvözölt távirattal köszöntötte. A közgyűlést társas ünnepi ebéd követte.

A jamboree-t magát lassan belepi az idő pora, mégis egyre-másra visszanyúl és kedves meglepetések egész sorát produkálja. — Kellemes meglepetés érte a bácsalmási 579. sz. Tomori Pál éresek cserkészcsoport főszakácsát. Jamboree-n szerzett jóbarátjától, Erik Kállgren szigorló mérnökötől egy csomagot kapott a napokban. Felbontva a csomagot, egy gramofonlemez került elő, amit lejátéztva, felhangzott Erik kedves hangja, amelyben üdvözli Lotterhoff barátját és sok jót kíván neki az új esztendőre. Meghívja őt és az egész csapatot Dániába, Charlottenlundba, mert nem tudja elefedni azokat a szép napokat, amiket Gödöllőn együtt töltöttek, különösen azt a hangulatos táboritűzét, amelyet az ő táborukban rendeztek a bácsalmási fiúk. A lemez másik oldalán énekel a legszebb dán cserkészdalt és a végén csapatával bemutatja a jellegzetes „Csigaliga” dán csatakiáltást. A jamboree-barátságának ez a gramofonlemez igazán „beszédese” tanúsága.

Messze jövőbe néz a Cserkész Eszperantista Liga táborterve: július 16—31-ig tartják meg Csehszlovákia területén a Szlovák Katolikus Cserkészközpont meghívására ezt az érdekes táborot, ahol évről-évre használ több nemzet fiatal találkoznak s valamennyi tolmács nélkül, ugyanazon a nyelven érti egymást. A tábor napi költsége 13 csehkorona lesz. A rendezőség címe: Esperanto Fakó de Centro de Slovaka Katolika Skoltáro. Bratislava. Kapitunská-str. 18.

Még egy szomorú hírnök is van, amelyről a táboritűz intim keretében akar beszámolni az egyik cserkésztiszt-testvér. Jelmezes bálon volt a farsang folyamán. A sok ugra-bugra maszk között ott forgott egy cserkész is teljes díszfelszereléssel, álarcban. Miután a cserkészuha kirívóan elűtött a boldognak bálj kosztümöktől, a mi cserkészuink ügyesen félrevonta a cserkésznek öltözött leányt (!) és megsítja neki, hogy az izlés épp úgy, mint az egyenruha-törvény fejcsoválva nézi a meg nem felelő öltözetét. A kislány elszégyenkezett és hazament átöltözni. Ő nem sejtette, hogy bántó a ruhája. De hát az a cserkészfű, aki a maga féltve őrzött, nagy gondnal és büszkéséggel szeretett cserkészuháját odakölcsonözte — farsangi gúnyvánc? Lehet ezt. fiúk? Hiszem, hogy ez egyetlen és legutolsó eset volt. Ha mi nem becsüljük az egyenruhánkat, hogyan várhatjuk megbecsülést a társadalomtól?

A 13. sz. Ezeremester cserkészcsoport évenként szokásos cserkészelő-adását az idén március tizedikén este hét órai kezdettel tartja az államgyógyári lakótelep dísztermében (Budapest, X., Goltgota-út 9—11. sz.). A „Cserkész férfiak” című színdarab az örekcserkészek életét mutatja be tisz képből. Jegyek kaphatók elővetelben a csapat otthonában, az I. cserkészközpontnál, valamint a Szövetségben. A csapat ezúton hív meg és szeretettel vár minden érdeklődőt.

EGY FARKASKÖLYÖK LEVELE EGY NAGY FIÚHOZ.

Orebic, Dél-Dalmácia, 1933 őszén.

KEDVES KARLI!

Csodálkozni fogsz, mikor meglátod ennek a levélnek a postabélyegzőjét. De mi igazán és komolyan mind itt vagyunk Dél-Dalmáciában, a kék Adria partján. A parancsnok úr tizenegy farkaskölyköt elhozott a csapattal, képzelheted, hogy milyen jó dolgunk van. Utazni ugyan már ezelőtt is voltunk, de csak a szüleinkkel. Itt azonban az ember igazán érzi, hogy megszabadult hazulról. A legszebb az, hogy táborunk egy fenyvesben van, 50 lépésnyire a tengertől. Reggel hatkor kelünk, kilenckor fekszünk. Az evezés és vitorlázás sokkal könnyebb dolog, mint képzeltem. A mi félszigetünk partján az Adria nem vet nagy hullámokat. Szemközt velünk fekszik Korcula szigete, közvetlen előttünk pedig több kis zöld sziget. Karli, itt lehet aztán távolságot becsülni, égtájat meghatározni! A táborunk mögött emelkednek a Karszt hegyek, a legmagasabb 960 m. A neve Sveti Ilija — vagyis Szent Illés —, de a dalmátok Monte Viperának hívják, ámbar rég nincs már rajta kígyó, a sakálok mind felfalták őket. A sakálok minden este üvöltenek a hegyi kolostorból elhangzó esti harangszó után, a halászok pedig acetilénlámpákkal szállnak tengerres azoknak a fényével csalják lépre a halakat. És micsoda halászok vannak itt: a nagy barbone-kat (azok rózsaszín halak, a húruk roppant izletes) szigonnyal szúrják le.

De most táborig életünkről akartam beszélni. Amikor Orebic faluban a szamarak elkezdenek bögni és a kakasok elsőt kukorékolnak, akkor van ébresztő. Nekünk, farkaskölyköknek kell vizet hoznunk. Leszaladunk az Orebic-i strandra, amit Trstenik-nek hívnak, ott van egy édesvízű forrás. Aztán megmosakszunk s ezalatt a nap feljön a hegyek mögül. „Sorakozó!” hangzik a vezényszó. Mindegyikünk veszi a vizespoharát és KALODONT-PASZTÁT a fogmosáshoz. Jobbról-balra, fel-le, a fogkefén a kalodonthabbal. Így lesz a fogunk hófehér. Ezután reggelizünk, mert csak tiszta foggal esik jól. Kapunk zabpelyhet és kenyeret friss gyümölcselel. Ámbar itt nagyon olcsó a kávé, tudod: mi azt inkább a muzulmánoknak hagyjuk. Nagyon sok mohamedán, bosnyák lakik a Karszton túl! A nap gyorsan telik kirándulásokkal, evezéssel, szamaragolással és felfedezőutakkal a szigetekre. A lakosság barátságos és annyi gyümölcsöt, sajtot, halat ajándékoz nekünk, amennyi csak kell, amellettt azonban egy szót sem értünk a beszédjükből. Minket mindig magyarszkinak, meghungarszkinak hívnak.

Esténként, mikor feljön a hold, nótázni szoktunk Ali mandolinkisérete mellett. Aztán lefekszünk, de a parancsnok úr sohase felejt el: Sorakozó! Fiaim, tiszták a fogaitok? Akkor aztán megegyeszer előkerül a KALODONT-FOGKRÉM és a fogkefe. De, tudod Karli, olyankor már nagyon álmosak vagyunk és utána pompásan alszunk dél-dalmáciai táborunkban. Csak azt szeretném, hogy ti, a jegesmedve törzs tagjai is láthatnátok bennünket!

Szeretettel üdvözöl — jó munkát!
farkaskölyköd

Elemér

AKADÁLYVERSENY-FELADATOK.

A csapatunk akadályversenyein megoldott feladatok közül néhányat közlünk az alábbiakban. (Lásd még: Magyar Cserkész 1933. évi nov., dec. számait is, amelyek szintén versenyfeladatainkat mutatják be.)

1. $\frac{24}{47}$ átalakítandó tizedes törtté, az egyes számjegyek helyébe a következő betűket helyettesítve: 1=a, 2=e, 3=s, 4=v, 5=d, 6=o, 7=y, 8=h, 9=g, 0=l, megkapjátok az útirányt.

Megoldás: 0.510638297 = Daloshegy. (A v-re nem is volt szükség, mert a számjegyek között a 4 nem szerepelt, csalétek volt csupán.)

2. 3^{16} kiszámítandó az egyes számjegyek helyébe a következő betűket helyettesítve: 1=t, 2=u, 3=r, 4=e, 5=a, 6=i, 7=k, 8=b, 9=h, 0=d, megkapjátok utatok célját.

Megoldás: 43.046.721 = erdei kút. (Az a, b, h ravasz félrevezetésül szolgál csak.)

3. Értelmetlen betűsorok, amely hátulról előre olvasva idegen nyelvű mondatoknak bizonyulnak, pl. első mondat német, második francia, harmadik angol szöveget tartalmaz.

4. Utasítások, parancsok széttepett, körülbelül megadott méretű területen (15–25 m) fákra, bokrokba rejtett darabjainak összegyűjtése (lombosodás előtt, vagy lombhullás után nem nehéz feladat); a parancs csak akkor világos, ha már minden darab együtt van.

3. Megfejtés után is hiányos rovás-, szemafor-, stb. írás, a hiányzó betűk odakombinálандók. (Kevés logika, kis fantázia kell hozzá mindössze.)

6. Kútbaesett akatátka (deszkadarab drótfogantyúval) kihalása, vödör használata és lemászás nélkül. Megoldásunk volt: három gallyból háromszöget formáltunk s ezt a deszka alá súlyllesztettük, kötél segítségével, nehezebbül egy csákánybaltát használva.

A Magyar Cserkészszövetség tavaszi szövetakciója márc. 1-én indul meg.

7. Papírnnyilakkal megjelölt fák végigkeresése egy bizonyos útvonalon vagy terepen.

8. Nem nagy kiterjedésű terület (idegen ház udvara stb. — előre engedélyt kérni! —) végigkutatása elrejtett levélért.

9. Havon kitaposott, bottal kiszurkált jelek követése.

10. Mindenki maga főzje meg az ebédjét.

Egyes feladatokat gyakran valamennyi őrnek meg kell oldania, ilyenkor az indulás sorrendjéért sorsot húzunk.

Finta Sándor, 364. Scarbantia-cs.

A MAGYAR CSERKÉSZ POSTÁJA

H. A. Bp. A reform titeket nem nagyon érint. A szövetségi központ adminisztrációját egyszerűsíti és racionalizálja, azután bizonyos szervezeti változtatásokat hoz, amelyek egy élő közösségnél időnként elkerülhetetlenek. A csapatok észre sem fogják venni, hogy reformálás történt. A cserkészmunka reformja: elmélyülés, értékben és aktivitásban gazdagodás, — ezt pedig csak a fiú és a vezetője adhatja meg, páragrafusokkal nem kormányozható. — „Pénzsóvár munkatárs.” Dehogyan vagy pénzsóvár, testvér. „Mélto a munkás az ő jutalmára” — mondja a biblia. A cserkészmunka áldozatos ajándék-munka; ott nem kér és nem kap senki fizetést; de ugyanez nem vonatkozik a cserkészirodalomra is. Jögd volt kérni és felvenni a cikkedért a kiutait honoráriumot. Ha nem szorulsz rá és a csapatodnak adtad, az a te egyéni ügyed. Ezután különben alaposan gyakorolhatod majd az önzetlen írói munkát is, mert a nagyon nehéz anyagi helyzetre való tekintettel az elnöki tanács az egész vonalon keresztülvitt redukciónk során a Magyar Cserkész rendelkezésére álló honorárium-keretet is lecsökkentette egyharmaddal; bizony csak filléreket tudunk ezentúl adni munkatársainknak és a hivatalos írók és művészek, akik ebből élnek, tehát kénytelenek bizonyos általánosan elfogadott kulcs szerint eladni a munkájukat, sajnos, nagyobbértékű kiszorulnak majd a lapból. Szomorú, de nem tehetünk ellene semmit. A szerkesztőség és a kiadóhivatal meghoz minden lehető áldozatot, hogy a lap nívóját biztosítsa és — őszintén megvallom neked — számfok is az eddigi munkatársak szeretetére és áldozatkészségére. Akik a bőség idején barátaink voltak és a lelkiük kincseit nekünk adták, most, amikor átmenetileg nehéz gond áll felettünk, szegénységünkben is csak úgy eljönnek majd a magyar fiúkhoz, mint eddig. A fiúnak nem szabad szenvednie az általános szegényedés miatt. Várom tovább is a cikkeit, akkor is, ha egy fillért sem tudna a lap fizetni értük. Eljössz, úgy-e? — Cs. Feri Szeged. Te, hol szedtél ezt a sok groteszk gondolatot? Jót nevettem rajtuk és átadtam a rejtvényörsnek. Irj máskor is. Naptárt nem adtunk az idén; nem volt rá pénya a Szövetségnek. — J. Feri 91. Ferkó, ha ezt osztályoznom kellene, még mindig csak hármast írnék rá. Nem tudsz számolni, pajtás! Olyan versformáknál, ahol fontos a szótagszám, könnyebb a lelkednek, ha el-elhagyhatod egy szótagot, másutt meg hozzáadod egyet. Te nem veszed észre, hogy sántít a ritmus? Ez még mindig nem poézis, ez csak kísérletezés. Egyik versedet át fogom javítani és úgy közlöm le; aztán keresd meg benne azokat a helyeket, ahol hibát csináltál. Ha lesz egy kis időm, terjedelmes levélben szétszedem majd néhány versedet és sorra magyarázom a hibákat. De most ne kívánd azt, mert a nagyobbított olyan nálunk, mint a magyar gazdánál az aratás ideje. Olvasni, olvasni sok verset tovább is! Lesz belőled valami! — B. Pál Mezőberény. Még mindig nem jó. Pál, a téma miatt nem volna kifogásom, hiszen a cserkészt sokszintű, mint maga az élet és a szerelmes cserkész nem történelmi ódát ír, az természetes. Azonban a 4-ik versszak gondolata a felfotott bánatról igazán nem cserkészies és nem is az életből vett, mert ez félszázad előtti költészet frázisa. A formáid pedig még mindig döcögősek és a ritmusod sántít. Miért nem próbálsz meg prózát írni? Ne gondold, hogy az könnyebb; viszont talán neked ehhez inkább van tehetséged. Akinek nincs jó hallása, ne írjon dalokat. A versírásához is „hallás” kell, ha ritmus, rim, gondolatritmus nem él benned, ha nem muzsikál benned a magyar nyelv, akkor csak faragod a verset, az pedig nem igazi költészet. Próbálkozzál prózával — K. Gy. 319. A „Késég és vigasz” a jobbik. Lektözljük. Van benned póta-véna, szépeket fogsz írni még. De a nyelved még nem eléggé költői, nem zenél és nem gördül magától. Olvass sokat! Öllek! — P. Miklós 4. Olvastam, fiam, a cikkeit. Vannak igen jó gon-

dolataid, de túlságosan nagy eszméket forgatsz a tolladon és nem tudsz olyan egyszerűen beszélni róluk, amint a szíved diktálná. Tul sok benne a körülírás, szóvirág. Próbáld közelebb fekvő témáról írni: önmagad életéből valamit, mai gondolataid nyomán járkálva. Meglátod, egészen jó írásaid lesznek. Várlak. — (sz.—) Túlságosan diákos; a M. Cs. olvasói közül sokan nem értenek meg. Pedig egészséges humor van benne és jó stílusod van. Ezt Radványi tanár úrnak kellett volna adnod a Zászlók számára. Várok új humort, cserkészhumort. — B. Bandi. Az autóhistoria ügyes; hozni fogjuk. Az indiano tud merev, a légpályajelent pedig nem beszél eléggé a képek nemzetközi nyelvén, magyarázatot kellene írni hozzá. A gratulációt köszönöm. Bár nem érdemlem meg. Szeretettből eltűntözött hír alapján a szeretet tévedése volt a Magyar Cserkész üdvözlése is, amelyet titokban a hátam mögött csempészek bele a lapba, amelynek tükrét pedig magam csináltam meg. A legfelsőbb elismerést az emléklappal együtt éppen úgy megkaptam a Jamboree ötven más vezetője, mint én, a személyes jutalomként kapott Signum Laudis pedig szeretet hízlalta kacska volt csak. De ez nem baj, úgy-e? Mert a hír nyomán özönlött gratulációk szívből jövő találkozásokat voltak és ezek akkor is nagy értéket jelentenek, ha téves az alapjuk. Öllek! — Jamboree-rajongó. Tudod, a Jamboreeal úgy vagyunk mindnyájan, mint az az ember, akit három hónapra át geszténnyepírelv táplálnak. A legjobbat is megúnya a gyomor s a lélek és létezik lelki csömör is. A Jamboreeról most egyelőre elég volt. Megcsináltuk, jó munka volt, befejezéshez segített a jó Isten, fel is dolgoztuk minden irányban. Most a magyar cserkészetnek befelé kell erősen fordulnia és a csapatoknak a maguk egyéni életét nagyon szépen kidolgozni. A Jamboree kivetett erősen a mi vágányunkról; most vissza kell oda találnunk és éppen a Jamboree hatásától is erősen fel-fűtve, szebben és igazabban csinálnunk magyar cserkészetet, mint eddig. Nem örülök a Gödöllő következtében tapasztalható túl erős földbarátságunk és annak az általános idegenbefordulásnak, amely a cserkészetünk jellegzetessége lett újabban. Szeressétek a külföldi cserkésziúkat, barátokatok velük, levelezetek és látogassátok őket; ez mind helyes. De amellet éljétek tisztán és igazán magyar cserkészetet, a dalaitok, tréfáitok, előadásaitok, táncaitok, táboraitok mélyebben és tisztábban magyarok legyenek, mint eddig bármikor voltak és felszínes külföldutazás helyett nagyon őszintén, egyszerűen és konzervatív módon cserkészkedjétek magyaru! — T. S. Egy kissé várjunk vele. Elteszem. Nem ragaszkodik hozzá, hogy azonnal lejöjjen. — O. Gyula 364. Nagyon jó humorérzéked van, Gyuszi. Kár, hogy olyan témát dolgoztál fel, amely a diákvilágnak egy parányi részecskéje és így a M. Cs. olvasóinak egy nagy része nem fogja magáénak érezni. Szeretnék tőled a csapat életéből apróbb-nagyobb történeteket kapni, kis elbeszéléseket, ezzel az egészséges humorral megírva. Ezt is elteszem, alkalmilag a „Fiúk írásai” rovatban lehozható. — A. R. 7. Nagyon kedves a kis beszámoló, öcsike. De látod, nektek megvan most a saját kis lapotok, amely kizárólag veletek foglalkozik, oda kell most már küldönetek minden hírt és beszámolót. Viszont ha verset, mesét, elbeszélést küldesz, azt mindig szívesen közli a Magyar Cserkész. — W. L. Elkéstem, az emlékkönyv megjelent, mielőtt a cikket beküldöttük volna a szerkesztőségnek. Mi legyen a cikkkel?

A Magyar Cserkészszövetség Hivatalos Lapja.

Előfizetési ára egész évre 12 pengő. Félévre 6 pengő. Negyedévre 3 pengő. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Bpest, V., Nagy Sándor-u. 6. Cserkészház.

Szerkesztésért és kiadásért felelős:

KOSCH BÉLA dr.

Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

CSERKÉSZEKNEK LEGÚJABB, LEGJOBB RÁDIÓFORRÁSA:

RADIONOVA

BP, IV., VÁCI-UTCA 27-29. — PIARISTA-HÁZ. — RÉSZLET. — CSERE.

Levelezzünk!

Kedves Fiúk!

Mai közleményünkben mindössze két okmányt közlünk: egy kultuszminiszteri rendeletet, amely őszinte hálaára kötelez bennünket a kormányhatalommal szemben s egy pályázatot, amelyen remélhetőleg mindnyájan meg fogtok gazdagodni.

29.672/1934. szám.
V. a—1.

Mult évi december hó 7-én közvetlenül hozzám intézett beadványából örömmel értesültem a Szövetségnek a középiskolai tanulók külföldi levelezése ügyében nagy buzgalommal kifejtett munkásságáról. A Szövetségnek ezen eredményes fáradozását jóváhagyólag tudomásul veszem. Nincs észrevételem az ellen, ha a Szövetség a külföldi diáklevelezési szervek előtt ezen körülményre hivatkozik.

Kötelezem azonban a Szövetséget arra, hogy a külföldi diáklevelezési munkájáról a Szövetség minden évben az Országos Közoktatási Tanácshoz jelentést tegyen, egyben nyomatékosan figyelemztesse a Szövetség az akció vezetőségét arra, hogy a diáklevelezés ellenőrzésénél a nevelői követelményeknek lelkiismeretesen eleget tegyen.

Budapest, 1934. dec. 12-én.

A miniszter helyett:
dr. Szily Kálmán s. k.
államtitkár.

A Magyar Cserkészszövetség Elnökségének.

Budapest.

Ökumenischer Rat für praktisches Christentum
Weltbund für Freundschaftsarbeit der Kirchen.

PÁLYAZAT A VILÁG IFJUSÁGA SZÁMÁRA.

„Krisztus és világbarátság.”

Egy keresztény amerikai hölgy, Zelah von Loan özvegye nagylelkű adományából, elhunyt férje emlékének megörökítésére s a világ ifjúsága közt a megértés és nemzetközi barátkozás szellemének előmozdítására ez évben a következő pályatétel iratik ki: Krisztus és világbarátság. A pályázatot az amerikai keresztény egyházak igazgató-bizottsága által létesített ifjúsági békebizottság felkérésére a keresztény egyházak nemzetközi barátságai szövetségét és a gyakorlati kereszténység ökumenikus tanácsát képviselő ökumenikus ifjúsági bizottság készíti elő.

APRÓ HIREK.

Esperanto előadás a gödöllői Jamboreeról Indokínában. Hai-phongból jelemtik, hogy a Société d'Enseignement Mutuel cserkészösszejövetelén a cserkészek fővezetőjének meghívására az esperantisták képviselői: Ng. Csong-My és Trân-van-Thao előadást tartottak a gödöllői Jamboreeról.

Mindenkor legszebb ajándékot készít Peiniger Károly cserkészötvs. Pár példa: ezüstliliomos kézelőgomb, vagy óralán 2.20 P; ezüst csodaszarvas tüvel vagy biztosítótüvel 60 fillér (nagy: 80 fillér); liliomos fényképalbum 1 P-től (24 lap 11x18 cm); ezüst őrsi állatjelvények és monogrammok o.c.són kaphatók. Cím: Budapest, I., Horthy Miklós-út 28.

Jamboree filmdia pozitív sorozat. Öregcserkészek munkájával elkészült a gödöllői Jamboreeról két szép sorozat filmdia pozitív, mely a Jamboree-táborról igen ügyes összeállításban, hangulatos képekkel és megfelelő kísérőszöveggel előadásra igen alkalmas és rendkívül olcsó megoldású anyagot nyújt. Az egyik sorozat 60 képből foglalja össze a tábor fontosabb eseményeit

Dreher-Maulé a legjobb csokoládé

1. Díjak.	Első díj	300.— dollár
	Második díj	200.— dollár
	Harmadik díj	100.— dollár
	Negyedik díj	50.— dollár
	25 díj à	10.— dollár
	41 díj à	5.— dollár
	100 tiszteletjelvény.	

2. Pályatétel.

„Krisztus és világbarátság.”

3. Beadás.

Beadható bármilyen nyelven írt 1000—2000 szavas, más célra még fel nem használt kézirat, legkésőbb 1934. április 30-ig, a következő címre: Sekretär der Ökumenischen Jugendkommission, 2, rue de Monthoisy, Genf, Svájc. A kéziratra nem a pályázó nevét, hanem egy számot és jeligét kell írni. A pályázó nevét és címét lepecsételt borítékban kell mellékelni, amely borítékra a kéziratot használt szám és jelige irandó.

4. Életkor.

A pályázat nyitva áll az Európában lakó mindkét nembeli ifjúság azon tagjai előtt, akiknek születése 1914 április 30 és 1920 május 1 közé esik.

5. Bírálbizottság.

Két bírálbizottság fog működni. Az egyik megrostálja a pályaműveket, a másik véglegesen odaitéli a díjakat. A bizottságokban az ökumenikus tanács különböző nemzetiségű és vallású tagjai foglalnak helyet. A bírálbizottság döntése ellen fellebbezésnek helye nincs. A második bírálbizottságnak jogában áll a díjak számát csökkenteni.

6. Díjkiosztás.

A nyertesek nevei a Nemzetek Szövetségének 1934. szeptemberi ülészaka alkalmából kerülnek kihirdetésre. A díjnyertes pályázók, valamint a keresztény sajtó a döntésről azonnal értesülést nyernek. A díjak haladéktalanul készpénzben fizettetnek ki, hacsak maga a pályázó nem kívánja annak egész összegét nemzetközi problémákat tárgyaló könyvekre, nemzetközi összejövetelekre, táborokra, vagy külföldi tanulmányútra jogosító bon-ra átváltani.

Abban a reményben, hogy mind a 170 díjat Ti fogjátok elvinni s ezáltal Magyarország fizetési mérlegét 665 gumidollárral és 100 tiszteletjelvényvel fogjátok megjavítani, kívánunk sok sikert a pályázathoz.

Címünk: Levelezési akció, Bp., V., Nagy Sándor-u. 6., hivatalos óránk: szombat d. u. 4—6-ig. Atány István.

és építményeit. Rövid idő alatt kerek egészét alkotva megismerttet bennünket a magyar Jamboree érdekességeivel. A másik sorozat — mely 3 részből és 180 képből áll — az első részben az előkészítő munkákat, a szervezetet és a megnyitási ünnepségeit tartalmazza, a második részben a táborrészekben vezet keresztül bennünket s egy körséta formájában megismerttet valamennyi altáborral, majd ugyanezt folytatja a harmadik részben és a záróünnepségekkel befejezi. E sorozat ára 18 P. A kisebbik sorozat csak 6 pengő.

A filmdia pozitív állandó darab a csapatnak, mert bármikor elő lehet venni és egyszerű levétítés által felidézni a kedves emlékeket. Nem török, kis helyen és bármilyen gépen vetíthető. Vetítésre alkalmas gépek olcsón kölcsön is kaphatók.

A sorozatok megrendelhetők akár utánvét mellett, akár a pénz előzetes beküldése által (postautalványon, vagy bélyegben) „Kultúra” T. O. műszaki és vetítőipari vállalatnál, Budapest, V., Akadémia-utca 3., amely a szállítást a megrendeléstől számított egy héten belül elintézi. Minden sorozathoz külön szöveggönyv jár.

Ujra visszavarázsolhatjuk a Jamboreet, ha kölcsönvesszük az **1200 m-es hangosfilmet,** mely szebbnél-szebb jeleneteivel alkalmat ad nekünk arra, hogy ismét szemünk előtt játszódjanak le a **Jamboree felejthetetlen élményei.** Kölcsönzési ára **csapatoknak előadásonként 60 pengő.**

A filmet a **Gazdasági Hivatalban** lehet előjegyezni.

JÖJJETEK SEGÍTENI A SZERETET NEVÉBEN!

(Kérelem a budapesti csapatok vezetőihez.)

Kedves Testvéreim! Miránk, cserkészekre, mindig nagy feladat hárul, a legszebb, a legüdvösebb feladat: segíteni embertársainkon. Segíteni ott és úgy, ahogyan éppen lehet, ha kell, a fuldokló után ugrani. Tudjuk, meg is tettétek már közülünk egy-néhányan. Ezúttal is mentési munkára hívlak benneteket, de nem test-, hanem lélekmentésre. Jöjjetek, segítsetek.

Budapest közel határában, a Szt. István-kórház háta megett áll az ú. n. kiserdei nyomortanya. Fakalyibák, sárgunyhók, az élet kivertjeinek utolsó menedékhelye. Aki olvasta Gorkij Éjjeli menedékhelyét, az itt most szemléltetést nyerhet a könyvhöz. P. Müller Fülöp a lelki vezetője a telepnek, — de sok keserű pilulát nyelt le, amíg idáig eljuthatott, — Gamera bárónő a szükségnyhító lelkes vezetője, a földi javak osztogatója, én a lelkek üdítésére vállalkoztam. Vasárnap délutánonként kultúrelőadásokat rendezünk itt, hogy a mindenre elszánt embereket viszsztatartsuk a lebujsok, a kocsmák látogatásától.

Kultúrelőadásunk keretében van komoly szám (buzdító, intő beszéd), de főleg szórakoztató. Azoknak tartjuk ezt a fából készült kápolnában, felekezeti különbségre való tekintet nélkül, akiknek biz' nincs belépődíjuk, de még egy jobb falatra valójuk sem.

Zenekarra volna szükségünk!

Arra kérjük tehát a csapatok vezetőjét, engedje el hozzánk egy-egy órára vasárnaponként zenekarukat, hogy a kultúrdélután

műsorán szerepelhessenek. Sőt, igen nagyon örülnénk egy-egy szóló, duett, tercett számnak is, esetleg zenehumoristának. Nagydob szőlőtől a pikula szőlőig mindent elfogadunk. És nem is kell az egész bandának eljönnie, ha egyike-másika nem ér rá. 10—15 tagu zenekarral is megelégszünk. Lehet az fúvós, de vonós is. Ez ugyan a mi körünkben a ritkább, de esetleg van.

E pontnál felemlitem azt is, hogy más irányú, de igen jó előadókat is szívesen látunk. Lehetnek a kártyabűvészekből kezdődően a szavalóművészekig és a gyermekek számára mesemondókig. Mindenkit, aki 5—8—10 percig jó, nívós számmal szórakoztatni tud.

Cserkész Testvéreim! Jöjjetek! Segítsetek nekünk. Nem fényben üsző paloták dísztermébe hívlak ugyan benneteket, hanem csak a kiserdei kápolna kultúrelőadására, de azért jöttök, úgy-e? Ez éppen olyan jótétemény, mintha anyagi természetű áldozatot hoznátok. Sőt, még több.

Működéséért díjazni nem tudunk senkit, de villamosköltségeit szívesen megtérítem annak, aki ezt tőlem kéri.

Szíves értesítéseket kérem, hogy melyik napra, milyen irányú közreműködésekre számíthatunk. (Zenekar!!) Szeretettel várja leveleteket

Nyáry László író és hírlapíró,

az A. C. kiserdei karitás 3. csoportjának megb. vez.

(Lakik: Bp., VIII., Reviczky-u. 7. fsz. 3.)

Még csak 15 napig!

Már csak korlátolt mennyiségben áll a kiadó rendelkezésére és utánarendelés nincs kilátásban a bekötési táblákból. Csinos kiállítás, olcsó ár, amíg az akció tart.

MAGYAR CSERKÉSZ	egészvásznon bekötési tábla	2.— P
MAGYAR CSERKÉSZ	félvásznon bekötési tábla	1.50 P
VEZETŐK LAPJA	egészvásznon bekötési tábla	1.50 P
VEZETŐK LAPJA	félvásznon bekötési tábla	1.— P

FIATAL MAGYARSÁG

bekötési tábláinak ára ugyanaz, mint a Vezetők Lapjáé.

Megrendeléseket elfogad a Gazdasági Hivatal.

Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6.

Még mindig nagyon sok csapat nevét nélkülözi

a MAGYAR CSERKÉSZ előfizetőinek tábora, pedig ebben a táborban első hely a csapatokat illeti. Mi ennek az oka?

ANYAGIAK. Nem lehet, mert fillérekből össze lehet adni az előfizetési díjat.

MAS OKOT pedig nem tudok elképzelni, tehát egyedüli oka, hogy nem akartok egy őszinte barátnak, pajtásnak társaságába lépni.

Azonban még nem késő és még nem mulasztottál semmit, ha még ebben a hónapban előfizetsz a Magyar Cserkészre.

Előfizetési ár:	1 évre	8.— P
	½ évre	4.— P
	¼ évre	2.— P

Előfizetni lehet a Kiadóhivatalban.

Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6.

Az utazási iroda hírei.

Felhívjuk a vidéki cserkészek és turisták figyelmét arra, hogy ha Pestre utaznak, az utazási irodán keresztül kedvezményes elszállásolásról gondoskodhatunk.

Besztercebányára állandó autójáratot indít, mely minden szombat, illetve ünnep előtti nap indul és visszaérkezik minden vasárnap, illetve ünnep utolsó estjén. Esetleg csak oda- és visszautazás is lehetséges, különben a 8 napi teljes ellátás ebéd nélkül, utazással és vízzel 80 pengő.

Az utazási irodát jan. 15-től febr. 25-ig 926-an vették igénybe. Ebből 331 utas, 218 személyes, 275 telefonérdeklődés volt, 26 túraprogramot állított össze, négy filléres kocsit és három autóbust indított az utazási iroda. Több egyéni és csoport kedvezményt szolgáltatott ki úgy külföldre, mint belföldre utazóknak.

Már nem gond a csapat- ünnepély megrendezése!

Hangulat, derű, cserkészhumor, komoly cserkészet, tábori élet, stb., mind megtalálható az új „Magyar Cserkész Szindarabjai” sorozatában. Az első 10 füzet már megjelent.

1. Dr. Borka: **Rádióebéd.** Cserkészmóka.
2. Erczbrucker: **Erdő mellett nem jó lakni.** Cserkészvigjáték.
3. Radványi: **Booz mezején.** Karácsonyi cserkészjelenet.
4. Dr. Borka: **A nadrág.** Cserkésztréfa.
5. Almásy: **S. O. S.** Cserkészszínmű.
6. Dr. Borka: **Göre Gábor.** Vidám jelenet.
7. Schrank: **Mafeking hőse.** Komoly cserkészszínmű.
8. Radványi: **Dugó Dani Angliában.** Fantasztikus cserkész-álom.
9. Bellmay—Harangi: **Betörő a csapdában.** Cserkészbohózat.
10. Boddigton—Harangi: **Különös éjszaka.** Cserkészszínmű.

A 10 füzet ára mindössze 2.— pengő.

Megrendelhető a Gazdasági Hivatalban. Vidéki rendeléseknél a portóköltséget felszámítjuk.

ÚJONCAVATÁS!

Az egész avatási létszámnak megfelelő számú

CSERKÉSZJELVÉNYEKET INGYEN

bocsátjuk a Parancsnok Urak rendelkezésére.

Nincs adminisztráció! Egyszerű eljárás: a Parancsnok Úr személyesen vagy egyik tisztje útján átadja a Cserkészboltban az avatandó újoncok névsorát, mely a fiúk lakcímét és atyjuk foglalkozását feltünteti és a Parancsnok Úr aláírásával és a csapatbélyegzővel el van látva, — és néhány percen belül átveheti a jelvényeket.

**Szabályos
cserkészegyenruha
és felszerelés**

versenyen kívüli minőségben és 10.000 budapesti cserkész által önműködően ellenőrzött legolcsóbb árakon!

Új szolgálat:

Utazási iroda

Díjmentes túraösszeállítás, mozgótáborok, husvéti táborok, regősutak, külföldi kalandozások stb.

Kedvezmény megszerzés ✓

CSERKÉSZBOLT

CSERKÉSZFELSZERELÉSI ÉS TURISTABOLT.

Csak a Cserkészházban. BUDAPEST, V., NAGY SÁNDOR-UTCA 6.
Telefon: ☎18-7-64, ☎11-2-34.

A Vilmos császár-út 48. számú háztól — villamosmegálló — harmadik épület.